

Sió

la revista d'Agramunt
i de la Ribera

www.revistasio.cat · redaccio@revistasio.cat

Núm. 677 · Any LVII · Juliol 2020

45è aniversari del CAU

**Més sobre el
molí de Puigverd**

**Rafel Nadal presenta
el seu nou llibre**

**Meritxell Budó visita
Puigverd d'Agramunt**

**"De tu a tu" amb Xavi Nieto,
president de l'Agrupació
Sardanista Barretina**

PORTADA:

La plaça del Mercat va acollir, el divendres 10 de juliol, la presentació del darrer llibre de Rafel Nadal organitzada pel col·lectiu local Garba. Hi van assistir una cinquantena llarga de persones que, respectant totes les mesures de seguretat, van voler escoltar el conegut periodista i escriptor. N'hem volgut deixar constància en la portada d'aquest mes com a suport a les noves programacions culturals que es van organitzant després del confinament.

(Foto: Josep Rovira)

Editorial..... 3

ACTUALITAT

Fets del mes

- Sant Joan..... 5
- Incendi forestal 7
- Cicle Racons 7
- Unió de Botiguers..... 7
- El mercat setmanal cap a la normalitat. 8
- Sant Cristòfol 8
- Primer Concurs de Dibuix de l'Espai Cívic 8
- La Garba 10
- Triple exposició de Guinovart..... 11
- Repte esportiu solidari..... 11
- La Covid-19 afecta la Llar d'Infants 12
- Traspàs de Mn. Pal 13
- Meritxell Budó visita Puigverd d'Agramunt 14

DE TU A TU

Xavi Nieto

- Un enamorat de la sardana 17

ENTITATS

- Sardanes en temps de Covid 21
- 45è aniversari del CAU 24
- Aula d'Extensió Universitària..... 28

INSTAGRAM..... 31

OPINIÓ

La botera

- La nova normalitat 33

Escudella barrejada

- Ofici desaparegut?: boter 35

Els lectors escriuen

- Les ales 36
- Una història d'aquí 39

CULTURA

Des de la Ribera

- Les tertúlies d'un poble: Ossó de Sió 41

REPORTATGE

Patrimoni històric

- Més sobre el molí de Puigverd..... 45

MÚSICA

Diferents gèneres d'òpera

- La serva padrona 51

ESPORTS

- Club Futbol Agramunt..... 52
- Futbol Sala 55

GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS

- Cal treballar el sentit de la paraula: responsabilitat 57
- Un primer any marcat per la Covid-19.. 58

L'AJUNTAMENT INFORMA 61

ALMANAC 65

LLEURE

- Amenitats..... 67

L'OBJECTIU DEL ROBERT 69

LA CALAISERA 69

L'ÀLBUM 71

sumari

5 i 6

Com tots els actes que s'han anat celebrant darrerament, els de Sant Joan també es van veure alterats pel coronavirus. Se'n van fer alguns de presencials en petit comitè i d'altres per les xarxes socials.

24 a 27

Es fa un breu repàs de la història d'aquesta entitat i una entrevista als caps que ara passen al davant en la qual expliquen la situació actual i els actes que tenen pensats realitzar per la celebració del seu aniversari.

Aigua

Fa anys que, quan els nostres pobles passaven per un temps llarg de sequera, la gent organitzava novenes a la Mare de Déu del Socors i acabaven per fer una processó multitudinària demanant la intervenció celestial: “Vós sou lo Núvol del dia / que a l’instant que se formà / aigües pures derramà / de celestial alegria.” Aquest any, però, ningú no s’ha recordat ni ha demanat l’ajuda divina per aquest motiu perquè tenim una anyada amb pluges abundants i un verd als camps, en ple estiu, que feia temps que no es veia. És més, els pagesos han patit per poder recollir el gra donades les copioses precipitacions. Tenim els horts i els trossos ben assaonats.

Per altra part, el canal d’Urgell baixa ple a vessar i l’aigua la tenim assegurada per força temps perquè els pantans marquen un nivell òptim. L’aigua, aquest bé tan preuat (i més encara en

temps de confinament i vida casolana) esdevé més imprescindible que mai. L’aigua ha permès que moltes famílies muntessin una piscina al terrat o al

jardí perquè els nens es puguin banyar i puguin jugar durant l’estiu en aquest temps de reclusió i nova normalitat. Diuen que a les ferreteries i comerços se n’han exhaurit les existències.

Durant aquests mesos, molts hem descobert que a la nostra vila l’aigua que necessitem per beure no cal anar-la a comprar en ampolles o garrafes de plàstic, perquè la que ens baixa per l’aixeta té una bona qualitat. Els filtres de la depuradora municipal fan que aquest líquid tan preuat tingui un gust en què pràcticament no s’aprecia el clor. I si es deixa reposar i es posa a la nevera, encara guanya en sabor. L’aigua d’Agramunt, en aquests moments, no només és potable sinó que té una qualitat que permet oblidar-se de la que es ven embotellada. Si bevem l’aigua de l’aixeta, tots són avantatges: estalviem, evitem residus i fem anar un producte de proximitat que tenim a la mateixa cuina!

CRÈDITS

Redactor en cap: Joan Puig. **Redactors:** Ramon Bernaus, Anna Bertran, Josep Bertran Mitjavila, Vítor M. Cabral, Margaret Palou, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Josep Rovira, Anna Santacreu i Rosa Maria Sera. **Col·laboradors:** Serafina Balasch, Ricard Bertran, Ramon Coll, Virginia Costafreda, Jaume Cots, Montserrat Cots i Robert Penella. **Responsable pàgina web:** Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d’Agramunt

Amb la col·laboració de:

Membre de:

**Premi Humbert Torres d’Òmnium Cultural 1988 ■ Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989 ■ Torronaire d’Honor 2004
Pregoner Festa Major d’Agramunt 2007 ■ Premi Culturalia 2007 ■ Premi Victorina Vila 2018**

Imprimeix: Impremta-Ofset Barnola - Dipòsit Legal: L-138-1964

Redacció i Administració: C/ Ensenyament, 17 - Apartat de Correus, 10 - 25310 Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 45 € - Número solt: 4,20 €

Per a subscripcions i anuncis: Vítor M. Cabral. Tel. 672 68 47 19

La redacció, manifesta la no obligació d’acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l’acceptació implícita del seu contingut per part de l’equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d’estar escrits a màquina, signats, amb l’adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d’ésser presentats a la redacció (Apartat 10) fins el dia 6 del mes en curs.

Lidia Martorell Soldevila
Núm. Col. 4483

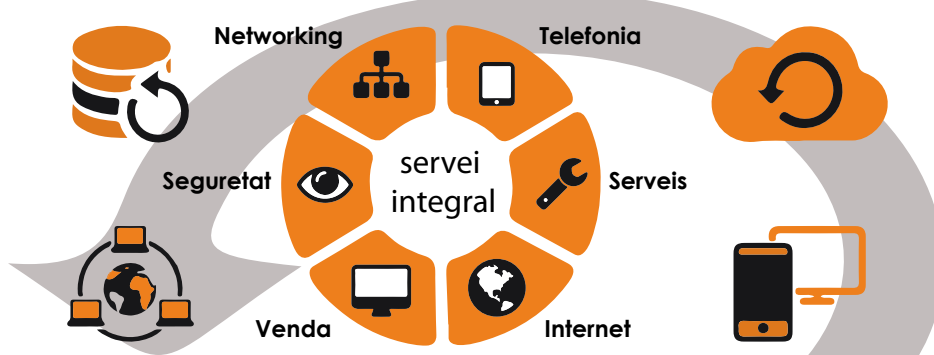
Horari:
de dilluns a dijous, de 9 a 13 i de 16 a 20
divendres, de 9 a 13
dissabtes, a convenir

Oferim els tractaments d'oclusió i articulació, estètica i cosmètica dental, cirurgia bucal i implants dentals, odontologia conservadora i preventiva, odontopediatria, ortodòncia, pròtesis dental i periodòncia.

Av. d'Agustí Ros, 5, 1r, 2a - Tel./Fax 973 39 01 40 - AGRAMUNT
clinariberadelsio@infomed.es www.centresodontologiaintegrada.com

Distribuidor
vunkers O₂
BY EXPERTS

72dpi :: C/Clos, 21 - 25310 - Agramunt - Lleida :: Tel.: 973 390 660 :: Email: info@72dpi.cat

www.vicensmaquinaria.com

FONDARELLA · MANRESA · TERMENS · TORRES DE SEGRE
VALLS · VILAFRANCA DEL PENEDES · AMPOSTA

info@vicensmaquinaria.com · 973 60 04 50

Sant Joan

JOAN PIJUAN

Moment de l'encesa del peveter.

A baix, lectura del Manifest.

A la dreta, actuació dels Tabalers de l'Espetec que van amenitzar l'acte.

Aquest any la celebració de la diada de Sant Joan va ser diferent dels altres anys a causa de la Covid-19; l'Ajuntament va

decidir de suspendre els tradicionals actes de la revetlla i la paella popular que implicaven aglomeracions de gent. No obstant això, la regidoria

de Festes impulsà una celebració alternativa a través de les xarxes socials seguint les mesures i protocols establerts per fer front a la pandèmia.

El tret de sortida de la revetlla, que els altres anys estava marcat per l'arribada de la Flama del Canigó en una plaça de l'Església plena de gent, va ser substituït aquest any per un acte íntim per evitar aglomeracions a la plaça. A les 6 de la tarda del dia 23 de juny, els Diablers i Tabalers de l'Espetec van ser els encarregats d'encendre el peveter i la lectura del Manifest dels Països Catalans, en un acte que es va poder seguir en directe a través de les xarxes socials d'Instagram i Facebook del consistori. Més tard, a les 11 de la nit, els Diablers van oferir un castell de focs des del Dipòsit del Castell que es va poder veure des de diferents indrets de la vila. Per la seva part l'Ajuntament va proposar a la ciutadania fer una ence-

JOAN PIJUAN

JOAN PIJUAN

Diverses imatges de paelles d'arròs publicades a les xarxes socials, la totalitat de les quals van participar en un sorteig de vals de 20 euros.

sa d'espelmes a balcons i finestres després del castell de

focs per simbolitzar la foguera de Sant Joan i demanar un

desig, i penjar-ho a les xarxes socials amb l'etiqueta #SantJoanAgramunt2020.

De cara l'endemà, festivitat de Sant Joan, amb la finalitat de mantenir la tradició de la paella, l'Ajuntament va organitzar la iniciativa "Per Sant Joan que no falti la paella" que proposava a totes les persones que aquest dia mengessin paella o un plat fet amb arròs penjar fotografies a les xarxes socials amb l'etiqueta #PaellaSantJoanAgramunt. Entre totes les persones que van penjar una foto es va fer un sorteig de 10 vals de 20€ per bescanviar als comerços adherits a la campanya "Tu ens omplis de vida".

A la tarda, els tres bars de la plaça del Mercadal: Lo Casal, Bar Sport i Glops i Tapes, van organitzar, a les 7 de la tarda, una audició de cobla a càrrec de la Cobla Vents de Riella.

Al llarg de tot el dia es van penjar a les xarxes socials de Facebook i Instagram un centenar de fotografies de diferents paelles d'arròs. Els guanyadors dels vals de 20 euros foren: Joan Ramon Majoral Segura, Esther Gutiérrez, Eduardo Areny, Ester Jaumot, Josefina Figuera Figuera, Sandra Caralps Sala, Núria Boncompte, Carlos Areny, Mònica Fernández i Socós Torres.

JOAN PUJAN

Imatge del castell de focs fet al dipòsit del castell presa des del turó dels dipòsits del Convent.

JOSEP ROVIRA

Audició de cobla al Mercadal en la qual també es van ballar algunes sardanes.

L'incendi afectà terreny agrícola i forestal dels nuclis de la Donzell d'Urgell i Rocabertí.

Incendi forestal

Cap a les 6 de la tarda del divendres 26 de juny es va produir un incendi de vegetació entre els nuclis de la Donzell d'Urgell i Rocabertí que va afectar 5,8 hectàrees de terreny agrícola i forestal. En l'incendi hi van treballar 17 dotacions terrestres i 4 mitjans aeris dels Bombers de la Generalitat. El foc va quedar estabilitzat al cap d'una hora i mitja. Diverses dotacions es van quedar a la zona per re-

El concert del cantautor Xavier Mayora al carrer Sió va seguir totes les mesures de seguretat.

mullar els punts calents.

Els Bombers investiguen les causes que haurien provocat el foc, que podria haver estat produït per una peça defectuosa d'una màquina segadora que estava treballant en un camp de la zona.

Cicle Racons

La regidoria de Cultura de l'Ajuntament va donar el tret de sortida a una nova edició del Cicle Racons el dimecres 8 de juliol amb el concert del cantautor, resident a la Figuerosa, Xavier Mayora.

Xavier Mayora, acompanyat d'una banda de cinc músics, va presentar el seu últim disc "Anartista". Deu cançons on reflexiona sobre temes com les noves tecnologies, el despoblament rural... Durant l'actuació també va llegir fragments de la publicació que acompanya aquest treball discogràfic, Manifest Anartista, amb el qual el cantautor fa una crida urgent al despertar d'una societat cada cop més adormida i a l'empatia amb un món rural que va morint lentament i programada.

El concert va tenir lloc al carrer Sió amb les distàncies de seguretat entre els seients del públic assistent que havia fet una reserva prèvia.

Unió de Botiguers

Dins la campanya comercial "Tu ens omple de vida", que té lloc del 15 de juny al 15 de setembre, organitzada per la Unió de Botiguers i Industrials d'Agramunt i l'Ajuntament per dinamitzar el comerç local després de l'aturada provocada per l'estat d'alarma, la Unió de Botiguers sortejarà un val de 100 euros entre tots

Cartell de la campanya de la Unió de Botiguers.

A la dreta, Mn. Jaume Mayoral realitzant la benedicció de vehicles davant la capella del Sió.

JOAN PUJAN

els clients que penguin una foto a les xarxes socials amb l'etiqueta #uniobotiguersi-industrialsagramunt mentre compren a un dels comerços o enganxant un gomet a la cartilla de la nova campanya comercial

El mercat setmanal cap a la normalitat

El mercat setmanal dels di-

mecs s'encamina cap a la normalitat després que a primers de juliol es recuperessin les parades de tèxtil, calçat i complements que s'han afegit a les parades d'alimentació i de planter que ja hi havia d'ençà que es va recuperar el mercat el 22 d'abril.

Amb aquestes parades el mercat ha incorporat gairebé totes les seves parades ha-

bituals després de l'aturada per la crisi sanitària de la Covid-19.

Sant Cristòfol

El dissabte 11 de juliol la Parròquia va celebrar la festivitat de Sant Cristòfol, patró dels conductors, amb una missa d'acció de gràcies a la Capella del Sió seguida de la benedicció de vehicles davant la capella. La participació va ser fluixa.

Primer Concurs de Dibuix de l'Espai Cívic

Del 20 d'abril al 17 de maig l'Espai Cívic i l'Ajuntament van organitzar el concurs de dibuix "El meu lloc preferit d'Agramunt és...", amb l'objectiu de recollir els espais més singulars i preferits de la vila a través de l'expressió artística dels agramuntins. La iniciativa pretenia acollir tota la població, sense restringir per edats, per això es creen fins a sis categories que

La plaça de l'Església torna a omplir-se de parades el dia de mercat.

JOAN PUJAN

Categoria A.

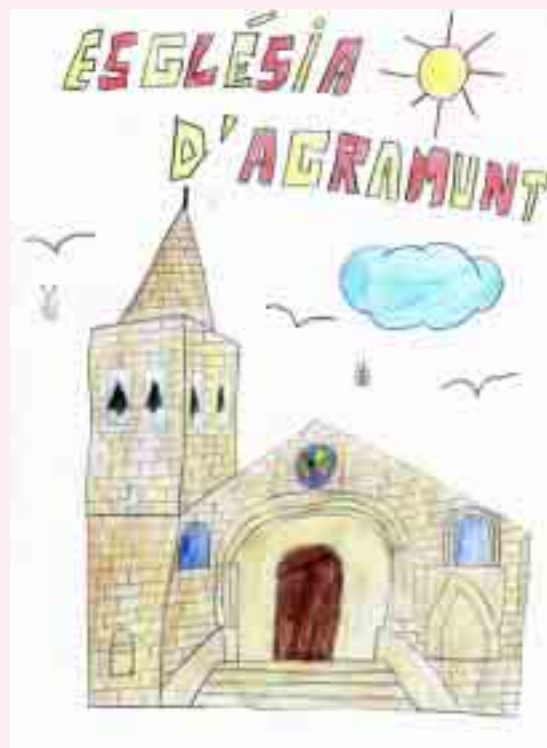

Categoria D.

Categoria E.

LES OBRES GUANYADORES DEL PRIMER CONCURS DE DIBUIX DE L'ESPAI CÍVIC

Categoria B.

Categoria C.

Foto de grup dels guanyadors del concurs amb les autoritats.

FONT: ESPAI CÍVIC

compreien des dels 3 anys fins als més de 65 anys. Davant la situació provocada per la Covid-19, les obres s'hagueren de presentar per correu electrònic a l'Espai Cívic.

Els premis consistien en vals de 50 euros per bescanviar a les botigues agramuntines que participen a la campanya comercial "Tu ens omplis de vida" que finalitza el 15 de setembre, que té com a finalitat ajudar a reactivar i promocionar el comerç local després del període d'aturada per l'estat d'alarma.

En total es van presentar

al concurs 77 obres de totes les categories excepte en la de majors de 65 anys que va quedar deserta. El dijous 25 de juny es va reunir el jurat format per membres de la Unió de Botiguers d'Agramunt i la Regidoria de Cultura per escollir les obres guanyadores. Els guanyadors dels vals de 50 euros foren:

- Categoria A (de 3 a 5 anys): Clàudia Serrano de 5 anys
- Categoria B (de 6 a 9 anys): Genís Gilabert de 7 anys
- Categoria C (de 10 a 12 anys): Queralt Solé de 12 anys
- Categoria D (de 13 a 18 anys): Jordi Solanes de 14 anys
- Categoria E (de 19 a 64 anys): Anna Ribó de 35 anys
- Categoria F (a partir de 65 anys): Desert

A més, entre tots els participants al Concurs de Dibuix es van sortejar 10 entrades dobles per al cinema Casal Agramuntí. Els afortunats foren: Alba Lara, Nil Puebla, Guillem Catalan, Jordi Solanes, Ares Iglesias, Judit Albareda, Blau Garcia, Núria Rovira, Sió Ribalta i Sabrina Arcus.

El dijous 9 de juliol a la tarda es va fer l'entrega de

premis a l'Espai Cívic a càrrec de l'alcalde de la vila, Sílvia Fernández, de la regidora de Cultura, Amanda Cardona, del regidor de Comerç, Joan Pijuan, i de Pilar Sangrà de la Unió de Botiguers. L'acte es va fer sense públic assistent i amb totes les mesures de seguretat, tan sols amb la presència dels guanyadors i els seus acompanyants.

Totes les obres presentades al concurs es podran veure en una futura exposició a l'Espai Cívic.

La Garba

El col·lectiu local de la Garba va organitzar el divendres 10 de juliol la presentació del darrer llibre de Rafel Nadal, *Mar d'estiu. Una memòria mediterrània*. L'acte es va realitzar a la plaça del Mercat, davant l'Espai Guinovart, per poder garantir totes les mesures de seguretat, i va comptar amb l'assistència d'una cinquantena llarga de persones.

En *Mar d'estiu*, Nadal ret homenatge a la mar de la seva infància i joventut en un llibre dividit en tres parts: A la primera, l'autor explica per què

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

En acabar la presentació, els presents van poder comprar llibres i l'autor els anava signant.

necessita parlar de la Mediterrània, què és i quin significat té el mar per a ell. En una segona part, Nadal relata els seus viatges per diversos llocs del Mediterrani, com Stromboli, Icària, Hidra o Portlligat. La descripció de cada un d'aquests espais l'acompanya amb el relat de les experiències, records i reflexions que li evoquen. En la tercera i última part del llibre, l'autor narra el retorn, una reflexió sobre l'experiència del viatge i el paper que ha tingut la Mediterrània en la història i el desenvolupament de la cultura occidental.

A la dreta, inauguració de l'exposició "El meu tatuatge és la terra" al Monestir de Poblet.

A baix, inauguració de l'exposició "El meu tatuatge és la terra" al Museu de la Vida Rural.

Triple exposició de Guinovart

El Museu de la Vida Rural, la Fassina Balanyà i el Mones-

tir de Poblet acullen des del passat dissabte 11 de juliol fins al 30 d'agost l'exposició "El meu tatuatge és la terra" de Josep Guinovart. Tres espais que comparteixen el respecte i l'observació atenta de la natura i una relació especial amb la terra.

A través de l'obra de Guinovart coneixem una memòria rural transformada en art que ens parla dels vincles entre la humanitat i la terra. L'exposició fa dialogar estris del mateix museu amb peces pròpies de l'artista que parlen del món rural i que es relacionen amb les seves vivències.

La mostra recrea l'univers que Guinovart va descobrir en arribar a Agramunt, fugint de la guerra. Forques, falçs, trills, ous o blat són elements que formen el llenguatge pictòric d'aquest artista que, lluny de representar la realitat, la presenta amb tots els seus volums i textures.

Repte esportiu solidari

El diumenge 12 de juliol es va realitzar el repte esportiu i solidari "Muévete por EsRetina con Stargardt Go" organitzat per EsRetina con-

juntament amb l'equip Stargardt Go/PedRetina i amb la col·laboració de l'empresa Novartis, amb l'objectiu de recaptar fons per a la investigació contra les malalties degeneratives de retina.

La cita esportiva es va fer en format virtual atès que l'actual situació de crisi sanitària per la Covid-19 no va permetre fer-ho presencialment.

L'objectiu del repte era arribar a aconseguir fer 3.000 km de forma simbòlica entre tots els inscrits, cosa que es va acabar assolint. Les persones interessades en participar a l'esdeveniment s'havien d'inscriure a la plataforma www.cronocheck.com. El preu de la inscripció era de 5 euros i cada participant podia col·laborar en la modalitat esportiva que volgués, ja sigui caminant, corrent, en bicicleta, nedant, entre altres. També hi havia un dorsal 0 per a aquelles persones que volien sumar-se a la iniciativa i no podien fer exercici físic. Hi van participar gairebé unes 300 persones d'arreu de l'Estat espanyol i d'Amèrica.

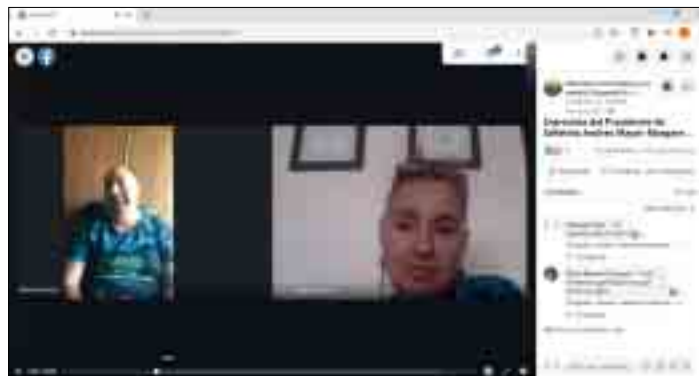
L'esdeveniment es va poder seguir a través de la pàgina

A dalt, participants al repte solidari.

A la dreta, entrevista del president Andrés Amyl de l'Associació EsRetina a Margaret Creus.

Entrada de la Llar d'Infants l'Era.

JOSEP ROVIRA

de Facebook, Muévete por EsRetina y el equipo Satar-gardt Go. Durant el dia s'hi van fer diferents activitats en streaming, com entrevistes, i tothom hi podia col·laborar penjant vídeos o fotografies

de les seves activitats amb el quilometratge fet.

Entre tots els participants es van sortejar 20 polseres intel·ligents Xiaomi Mi Smart Band 4.

La Covid-19 afecta la Llar d'Infants l'Era

A la Llar d'Infants l'Era es va detectar, el dijous 16 de juliol, un cas positiu de Covid-19 en una de les seves educadores. Després de comunicar-ho a l'Agència de Salut Pública, l'àrea d'epidemiologia que gestiona la pandèmia per poder prendre les accions necessàries al respecte, es va procedir al tancament del centre de manera preventiva seguint les seves indicacions. Així es va comu-

nicar a la desena de famílies que en aquell moment n'eren usuàries. L'endemà mateix l'Ajuntament es va encarregar que la resta d'educadores es fessin proves PCR que, sortosament, totes han sortit negatives.

Recordem que la Llar d'Infants, després de tancar per confinament el divendres 13 de març, havia tornat a obrir portes el dia 8 de juny amb totes les mesures preventives que es van recomanar tant del personal com de l'acollida dels infants. Ara la Llar d'Infants haurà de restar tancada durant 15 dies, la qual cosa suposarà que no es torni a obrir fins passat el període vacacional si les circumstàncies ho permeten.

Tractament
Bruxisme, dolor a la mandíbula, limitació en obertura de la boca...

A.T.M.
Pateixes mal de cap o coll?

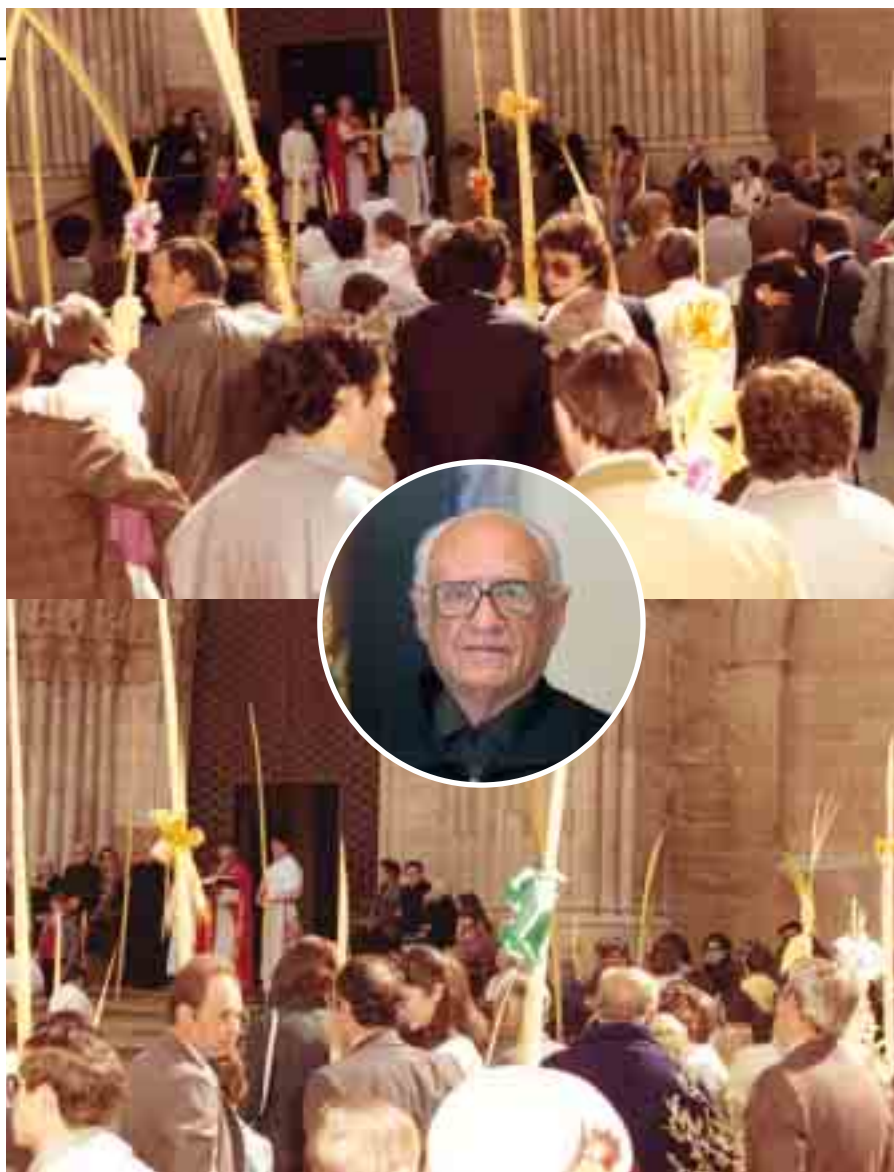
FISIOUT
FISIOTERÀPIA I RECUPERACIÓ

Recupera la força i el control del moviment

Especialistes en la prevenció de lesions i propiocepció de genoll i de turmell.

REHABILITACIÓ de genoll i turmell.

Plaça del Progres, 2 - altell 1 | 25730 Artesa de Segre | Lleida | T. 973 400 677 - 697 456 944

ARXIU SIÓ / JOSEP BERTRAN

Muntatge d'una foto recent de Mn. Pal amb les d'un Diumenge de Rams de quan era rector d'Agramunt.

Traspàs de mossèn Pal

El dia 18 de juliol va morir a la Seu d'Urgell mossèn Manuel Pal i Casanovas. Havia estat ecònom d'Agramunt i Mafet de 1979 fins a 1985. Mossèn Pal, nascut a Artedó el 1932, fou ordenat prevere el juny de 1956. Durant la seva llarga vida va estar destinat en diferents parròquies: la Pobla de Segur, Ribes de Freser, Oliana, Andorra la Vella, Bellcaire, la Seu d'Urgell... Tingué diversos càrrecs eclesiàstics i el 2000 fou nomenat Canonge. Durant la seva estada a la nostra vila mostrà un viu interès i coneixement per l'art i la

història, la qual cosa el portà a redactar el llibre divulgatiu *Santa Maria d'Agramunt*, a editar una col·lecció de postals sobre la nostra església, a escriure una *Ave a la Verge del Socors* i dos llibres de poesies algunes de les quals parlen d'Agramunt i paisatges de les rodalies. Després de l'estada a la nostra vila, la seva tirada per les lletres va continuar fins arribar a escriure diversos llibres de poesia i treballs d'història. En record i homenatge a mossèn Pal reproduïm una de les poesies dedicades a Agramunt. *Requiescat in pace.*

ODA AUGURAL

Bell Agramunt, antiga vila
on cada pedra parla al cor.
Bé ho sap l'ocell que en tu refila,
qui hi viu o hi mor.

Ressonen crits d'heroïques gestes
en l'ombra humil dels teus portals.
Per tu afermaren ses conquestes
estols comtals.

Forta nasqueres i encerclada
amb dur bressol d'altívols murs.
Com defensaves, abrivada,
tes lleis i furs!

Per ta suor fecunda i rica
la plana omplia els teus cellers.
I amb ritme nou feien musica
farga i telers.

Com al roser hi neix la poncella
quan és el temps del bell florir,
quina impensada meravella
en tu sorgí!

D'on et venia l'alçada?
On el trobares, el model?
¿Robà una ment agosarada
secrets al Cel?

¿Potser la llum ja et provenia
de Blanc Roser vora el Sió?
Oh Temple, sempre et fou Maria
glòria i raó!

Bell Agramunt, la teva vida
des de llavors neix al Portal
i pren d'ací nova embranzida
i anhel més alt.

Renaixeràs d'entre les runes,
serà la Fe la teva arrel,
passaran vents i males llunes...
mes ton Estel

mai no l'oblidis. Mira enlaire,
mentre progressa el teu camí,
¿No sents, oh Poble, quina flaire
fa el teu Destí?

Meritxell Budó visita Puigverd d'Agramunt

Aprovació del PUOSC

JOAN PUIG

Recepció a la plaça de l'Església per part de l'alcalde, Joan Eroles.

A la dreta, en el moment de signar en el llibre d'honor.

JOAN PUIG

Recorregut pels carrers de la població.

JOAN PUIG

El dimecres, 15 de juliol a les 5 de la tarda, la Consellera de la Presidència i Portaveu de la Generalitat de Catalunya, Meritxell Budó, va escollir Puigverd d'Agramunt per anunciar l'aprovació del **Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya (PUOSC) 2020-2024**. Aquest pla de la Generalitat està pensat per im-

pulsar a tot el territori obres i serveis a partir dels projectes que els ajuntaments, entitats municipals descentralitzades i consells comarcals presenten, i que volen realitzar durant els pròxims quatre anys. El PUOSC contempla a més a més una segona línia especial de subvencions per als ajuntaments i entitats de menys de 5.000 habitants, com és el cas de Puigverd d'Agramunt.

El PUOSC suposa una capacitat inversora pel desenvolupament de tot el territori. Des del 2008 no es feia com a tal. És molt important per als municipis petits, ja que permet la realització de projectes que, si no fos amb aquest ajut institucional, seria impossible materialitzar-los. Tots els projectes d'obres i serveis contemplats dins el PUOSC són subvencionats parcialment i els ajuntaments hi acaben

d'aportar la resta dels diners. D'entre el llarg llistat de municipis que es beneficien d'aquest pla, destaquem els següents de la nostra zona:

- Per a l'Ajuntament de **Puigverd d'Agramunt** s'ha aprovat el projecte: *Edifici per a la millora i concentració del Centre de serveis per la gent gran i el consultori mèdic*, a realitzar fins el 2022, per un import de 412.000 euros, essent les subvencions de 250.000 + 120.000.

- Per a **Agramunt** s'ha aprovat el projecte: *Substitució del sistema actual de producció d'energia tèrmica per una caldera de biomassa a l'EMMA; 3a fase del bombament i canonada d'abastament a la Donzell; i via verda del riu Sió i millora del drenatge de la llera del riu a l'entorn del pont de ferro* a realitzar fins el 2022, per un import de

JOAN PUIG

JOAN PUIG

Indret on Meritxell Budó va fer pública la notícia del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya per al anys 2020-2024.

A la dreta, parlant amb periodistes i altres assistents.

Budó destacà que pobles com Puigverd, si no fos per aquest pla, no podrien realitzar per ells mateixos les millores d'obres i serveis que pretenen, ja que el seu pressupost petit no els ho permet.

462.232,30 euros, essent la subvenció de 250.000.

- Per a l'Ajuntament d'Ossó de Sió s'ha aprovat el projecte: *Arranjament de l'accés al nucli de Castellnou d'Ossó, rehabilitació del carrer de Colomers, a Ossó de Sió, i arranjament de la zona de la bàscula municipal de Montfalcó d'Ossó*. A realitzar el 2020. I també el projecte: *Enllumenat del municipi i accés a Bellver*, a realitzar fins el 2022, per un import de 428.188,33 euros, essent la subvenció de 120.000.

- Per a l'Ajuntament de Preixens s'ha aprovat el projecte: *Reurbanització dels carrers del Raval de Dalt, Raval del Mig, Raval de Baix i*

Estret i asfaltatge del camí de les Ventoses a Bustènit, a realitzar el 2021 per un import de 292.893,21 euros, essent la subvenció de 250.000.

- Per a l'Ajuntament dels Plans de Sió s'ha aprovat el projecte: *Millora d'infraestructures urbanes del municipi*, a realitzar el 2023, per un import de 336.926,60 euros, essent la subvenció de 250.000. I també el projecte: *Reforma de l'enllumenat públic, 1a i 2a fases* per un import de 868.117,66 euros, essent la subvenció de 120.000.

La consellera Meritxell Budó, en la seva visita a Puigverd, visità primer la casa de la vila on signà en el llibre

d'honor, després feu un breu recorregut pels carrers en un dels quals donà la notícia de l'aprovació del PUOSC envoltada d'alguns periodistes i acompanyants amb la cara tapada per les mascaretes corresponents i mirant tots de mantenir les distàncies. Va escollir Puigverd d'Agramunt perquè, tot i ser un poble petit, serà un dels grans beneficiats de les ajudes del pla d'obres i serveis. Ella destacà que pobles com Puigverd, si no fos per aquest pla, no podrien realitzar per ells mateixos les millores d'obres i serveis que pretenen, ja que el seu pressupost petit no els ho permet.

JPR

cafeteria · pastisseria · restaurant · pizzeria · gelateria

batist

C/ Sant Pol, 13 - 25210 GUISSONA
Tel. 973 55 16 98

L'Espiga
llibreria - papereria

Plaça del Pou, 2
Tel. i Fax: 973 39 04 25
Tel. Pàr: 973 39 24 72
25310 AGRAMUNT
llibreteriaespiga@gmail.com
www.llibreteriaespiga.com
www.facebook.es/llibreteria.lespiga

Un enamorat de la sardana

El Xavi ballant amb la seva filla Júlia.

La temporada passada anàvem a ballar tots els caps de setmana, de divendres a diumenge. Els divendres anàvem a les ballades que es feien al Segrià, el dissabte a l'aplec que toqués (cada dissabte en fan algun) i els diumenges a les ballades del Mercadal.

Des d'aquest any, l'Agrupació Sardanista Barretina compta amb una junta renovada. Al capdavant i com a president hi ha Xavi Nieto. Tot i ser originari de Terrassa, fa anys que viu a Lleida. La connexió amb Agramunt ve de la seva parella, Amor Huguet, una de les filles de l'exalcalde Josep Huguet. Els seus dos fills, la Júlia i l'Oleguer, segueixen els pares a les ballades i així cultiven el gust per la sardana.

– Has estat sempre ballador de sardanes?

– No, no soc pas d'aquells que vaig aprendre a ballar sardanes de petit, tot i que ho havia provat algunes vegades ja que m'agrada molt ballar. De fet va ser conèixer l'Amor l'any 2001 al Dansàneu i a partir de llavors em vaig endinsar en aquest món.

L'acompanyava a les audicions de sardanes i a poc a poc em va anar ensenyant a comptar i repartir.

– Et defineixo com un enamorat de la sardana. És així?

– És cert, m'agrada molt i aquest gust per la sardana ha anat creixent progressivament amb el temps; com més en ballo més m'agrada. Ara mateix et podria dir que és una obsessió!

– Vas a ballar cada cap de setmana?

– La temporada passada anàvem a ballar tots els caps de setmana, de divendres a diumenge. Els divendres anàvem a les ballades que es feien al Segrià, el dissabte a l'aplec que toqués (cada dissabte en fan algun) i els diumenges a les ballades del Mercadal. Aquest any, malauradament, ho estic passant una mica malament ja que s'han suspès la majoria d'aplec i de ballades.

– La Plaça Mercadal és un entorn ideal per fer-hi audicions de sardanes. Tu que voltes per moltes places, hi estàs d'acord?

– Totalment, és una de les millors tant a nivell de sonoritat per a les cobles com de comoditat per ballar; l'entorn és immillorable. M'atreviria a dir que, no només és la millor de les Terres de Lleida sinó també de Catalunya.

– En poques localitats es fan

sardanes cada diumenge d'estiu com aquí a Agramunt.

– Que jo recordi, les úniques localitats on es fan cada diumenge són la Seu d'Urgell i Agramunt. Llavors ja hauríem d'anar a poblacions de la costa on les ballades acaben sent un reclam turístic. A nosaltres ens agrada anar a l'estiu a l'Escala on veus com la gent dels pobles dels voltants porten la seva cadira i van exclusivament a ballar.

– Parlem de l'agrupació. Com arribes a ser-ne el president?

– Quan va entrar la junta anterior ja m'havien comentat si volia entrar-hi, però vaig pensar que vivint a Lleida no podria. De fet, sempre els havia ajudat a posar les cadires quan calia o començant les rotllanes quan ningú no volia sortir a ballar. Fa uns mesos, la Natàlia Ribó que llavors era la presidenta em va comentar si m'agradaria pujar al carro i vaig acceptar. Sempre amb el benentès que si estic al davant és amb l'ànim de canviar coses.

– Quines coses canviaries?

– En primer lloc introduiria les sardanes de 10 tirades. Als que ens agrada de veritat ballar sardanes gaudim més amb les sardanes de 10 que no pas amb les de 7 tirades.

– Sembla contradictori perquè a les audicions de 7 tirades s'interpreten 9 sardanes.

– Sí, però si t'agrada repartir-les, les de 10 tirades do-

◀ ***M'agradaria aconseguir la implicació de tota aquella gent jove que gaudeix ballant sardanes. Els veig als concursos i en canvi no els veig mai a la plaça i em pregunto el perquè. Jo mateix, quan vaig a una ballada i veig un grup de joves fent la seva rotllana ja no m'hi poso, perquè penso que és important que la gaudeixin sols.***

Part de la Junta al Mercadal.

nen més joc a fer-ho. També passa perquè si una sardana és maca i la gaudeixes ballant, és molt millor. Jo mateix, si una sardana m'agrada molt i és de 7 tirades aplaudeixo sense parar perquè es faci un repicó. Crec que hi ha molta gent com jo, que si sabessin un lloc on es fan sardanes de 10 tirades hi anirien segur.

– **Altres coses que canviaries al Mercadal...**

– Una altra cosa que seria interessant per als balladors és fer rotllanes més petites. M'explico. Com més gran es fa una rotllana més costa de ballar, cada vegada queda més estirada i és incòmode per a la gent que té ganes de ballar estirat i fer els aires. M'agradaria que tothom s'hi sentís a gust ballant.

– **I quina és la teva proposta?**

– Entenc perfectament que potser és una mesura impopular i que hi hauria gent que no s'ho prendrien bé, però

crec que no és difícil d'entendre. Tinc la idea que jo anomeno “mitosi”; igual que les cèl·lules es reproduïen dividint-se, la rotllana, en el moment que fos massa gran, es podria dividir en dues i així anar fent. Si s'instaurés aquí al Mercadal estic segur que seria un efecte crida a nous balladors: a Agramunt es pot ballar sardanes a gust.

– **Qui més t'acompanya en la nova junta?**

– De la junta anterior continuen la Laia Saladrígues i l'Anna Sorribes. De nous hem entrat la Carme Capdevila, el Jordi Guixé i jo mateix. En principi no som gaires; havia buscat una altra persona que m'hagués agradat que compartís el nostre projecte, però al final no ha pogut ser. Crec que ja som prou perquè cal trencar amb la inèrcia que ser de la junta de la Barretina implica el compromís d'estar tots els diumenges al Mercadal. Soc del parer que hi ha una feina al darrere que és més important, com per exemple la que ens fa el Jordi Guixé, músic de cobla i que no hi pot pas ser els diumenges. Ell ens hi posa els contactes i, a vegades, un altre punt de vista que pot tenir com a músic. L'important no és què fa qui sinó que ens puguem ajudar entre tots.

– **De moment heu anul·lat totes les audicions del Mercadal. Quines hi havia previstes?**

– Ja teníem tota la temporada lligada, només calia imprimir els cartells. La idea era portar les cobles de les Terres de Lleida, almenys una vegada a l'estiu, i la resta de

fora. Jo tenia al cap portar la *Mil·lènia de Perpinyà*, però no pot ser ja que no es volen desplaçar tant lluny. El primer acte important havia de ser l'Aplec de la Sardana amb les cobles *Vents de Riella* i *Mediterrània*. Al juliol hi havia les cobles *Tàrraga*, *Jovenívola de Sabadell*, *Jovenívola d'Agramunt* i *Lo Castell de Bellpuig*. Per al mes d'agost la *Bellpuig Cobla*, la *Jovenívola d'Agramunt* un altre cop, els *Lluïsos de Taradell*, la *Vents de Riella* i la cobla *11 de setembre*. Finalment, la ballada de la Festa Major anava a càrrec de la cobla *Marinada*.

– **Llàstima, era un bon programa. Què fareu a partir d'ara?**

– De moment farem el traspass d'informació i documents amb l'anterior junta ja que a causa del confinament no ho hem pogut fer. Després estarem atents a com evoluciona tot plegat per si es pot tornar a programar alguna cosa. A veure si hi ha sort! De totes maneres hi ha un clima de molta prudència per part de tothom; ningú no vol ser assenyalat d'haver-hi un rebrot per culpa d'una ballada.

– **Amb tot el que m'has explicat dedueixo que vols que Agramunt sigui un punt de trobada de la gent a qui li agradi ballar sardanes. És aquest el teu gran objectiu a l'agrupació?**

– Sí, sobretot m'agradaria aconseguir la implicació de tota aquella gent jove que gaudeix ballant sardanes. Els veig als concursos i en canvi no els veig mai a la plaça i em pregunto el perquè. Jo mateix, quan vaig a una ba-

Ballant sardanes amb familiars.

llada i veig un grup de joves fent la seva rotllana ja no m'hi poso, perquè penso que és important que la gaudeixin sols. Aniré parlant amb tota aquesta joventut de les colles

perquè vinguin al Mercadal i s'hi trobin bé.

– Per últim, com creus que pot conviure la sardana, una dansa de contacte, amb la pandèmia de Covid-19?

– Sincerament crec que la cultura popular ha quedat molt tocada. Entenc que no es puguin fer castells, ja que la distància de seguretat és inexistente, però em costa molt trobar la justificació del perquè no es poden ballar sardanes si es prenen mesures d'higiene, a l'aire lliure i amb rotllanes petites i estirades. No ho entenc i veig que hi ha molts sardanistes que estan igual que jo. Quan parlo a nivell individual, no com a

president de l'agrupació, faig una crida a la desobediència i que es ballin sardanes, amb mesures, però que es ballin.

He parlat amb el Xavi, acompanyat de l'Amor, a la mateixa plaça Mercadal, la plaça sardanista per excel·lència de les Terres de Ponent. D'aquí a una estona començarà el concert de la cobla Vents de Riella que els bars de la plaça han organitzat per Sant Joan. Tal com és ell, me l'imagino assegut a la punta de la cadira per, si s'escau i algú s'anima, iniciar una rotllana que torni a la normalitat el que la pandèmia ens ha furat.

Anna Bertran

el Porquero

Criem Qualitat

La teva Botiga a Agramunt

Ctra. Cervera km. 19. T: 973 390 801

Central: Agramunt

Centres de producció / Distribució: Agramunt (Lleida), El Barco de Ávila (Àvila), Jabugo (Huelva), Coreses (Zamora), El Bercial (Toledo).

Botigues: Agramunt (Lleida), Sarrià (Barcelona), Hospitalet de Llobregat (Barcelona), Tàrraga (Lleida), El Barco de Ávila (Àvila).

elporquero.com

Descobriu els avantatges de la nostra targeta client!

*Ara Lleida,
tant i tan a prop!*

Vallbona de les Monges, Urgell. Foto: O. Clavera.

AUTÈNTICA
DIFERENT
NATURAL

Pirineu
i Terres de
Lleida

SUSTAINABLE
DEVELOPMENT
GOALS

aralleida.cat
#LaltraManeraDeViure

Diputació de Lleida
Patronat de Turisme

Sardanes en temps de Covid

JOSEP ROVIRA

La Coblà Vents de Riella durant la seva audició al Mercadal en la diada de Sant Joan d'enguany.

Durant aquests mesos de confinament són molts els actes sardanistes que s'han hagut de suspendre; les cobles han hagut de deixar d'assajar regularment i els balladors de les colles s'han quedat sense poder preparar la participació en els diferents concursos.

L'estiu és temps de sardanes. Són moltes les places del nostre país que acullen ballades, aplecs o concerts acompanyades pel so de la cobla. Una d'aquestes places és el nostre Mercadal que, puntualment i durant els mesos d'estiu, s'omple de públic per gaudir d'una ballada de sardanes, algunes de les quals protagonitzades per les cobles agramuntines.

Durant aquests mesos de confinament són molts els actes sardanistes que s'han hagut de suspendre; les cobles han hagut de deixar d'assajar regularment i els balladors de les colles s'han quedat sense poder preparar la participació en els diferents concursos. La pandèmia de Covid-19 ha aturat tota activitat sardanista. Ara, amb la represa o nova normalitat, com se l'anomena, agrupacions i cobles ens expliquen com afronten aquests propers mesos.

Agrupació Sardanista Barretina

A l'Agrupació Sardanista Barretina els ha agafat en plena renovació de la junta. El seu nou president, Xavi Nieto, explica que tot just s'estaven organitzant quan van haver-se de confinar i no han pogut reunir-se de manera regular per

poder tirar endavant el projecte. Recordem que la Barretina és l'encarregada d'organitzar l'aplec i les ballades dels mesos de juliol i agost, així com també la ballada de sardanes que d'ençà uns anys se celebra el dissabte de la Festa Major.

Durant tot aquest temps han estat amatents a les mesures que es donaven des de l'administració. El primer acte que van haver de suspendre fou l'Aplec de la Sardana. Tot i que al principi es resistien a fer-ho; després d'una reunió amb l'Ajuntament i d'analitzar el que es feia en altres poblacions, finalment van decantar-se per la cancel·lació.

Pel que fa a les ballades dels diumenges, Xavi comenta que en principi hi havia predisposició per poder fer algun acte amb les cobles que tenien emparaulades; fins i tot des de l'Ajuntament s'havia fet la proposta de continuar amb les activitats sardanistes, canviant el format a concert i desplaçant-les al pati de l'escola de música com a recinte tancat i de més fàcil control d'assistència; una proposta que des de l'agrupació es va desestimar per tot el que significa fer sardanes al Mercadal.

L'última notícia que tenim és que l'Agrupació ►

◀ **Un dels actes que es van haver d'anul·lar va ser el Concurs de Colles d'Agramunt, previst pel 30 de maig. Volien aprofitar l'avinentsa per fer una festa pels 25 anys del Grup Sardanista Estol, fet que no va ser possible i que es va haver de fer amb fotos i vídeos a través de les xarxes socials.**

Audició de sardanes a Molló aquest mes de juliol a càrrec de la cobla Jovenívola.

FONT: COBLA JOVENÍVOLA

ció Sardanista Barretina d'Agramunt no duren a terme cap de les activitats programades i així ho han comunicat a les cobles per tal que es puguin reprogramar lliurement. Tot i així, no tanquen la porta si es dona una millora substancial de la situació sanitària i, arribat el cas, busquen alternatives per fer algun acte sardanista.

Grup sardanista Estol

L'afectació al Grup Sardanista Estol a causa de la Covid-19 ha estat total; s'ha paralitzat pràcticament tota l'activitat de les tres colles. S'han deixat de fer assajos, exhibicions, concursos, cursos, etc.

Segons explica Jordi Llorens, president del grup, la seva activitat implica contacte físic, i això és bastant incompatible amb mantenir les mesures que es recomanen, sobretot pel que fa a la distància. Per tant, i sempre mirant la salut, es pren la decisió de no fer cap tipus d'activitat tots aquests mesos fins a dia d'avui. Els assajos s'han deixat de fer per voluntat pròpia, sobretot tenint en compte que els concursos han estat anul·lats per les entitats que els organitzen.

Un dels actes que es van haver d'anul·lar va ser el Concurs de Colles d'Agramunt, previst pel 30 de maig. Segons explica, volien aprofitar l'avinentsa per fer una festa pels 25 anys del GSE, fet que no va ser possible i que es va haver de fer amb fotos i vídeos a través de les xarxes socials.

Les úniques coses que s'han fet han estat reunions, trobades i algun assaig en format videoconferència, per mantenir la relació i el caliu entre la gent. Estan pendents de com evoluciona la situació, tot esperant que ben aviat es pugui tornar a fer algun tipus d'activitat sardanista, encara que sigui mantenint distàncies, mascaretes, etc. És possible que aviat el Procicat respongui al requeriment de la Confederació Sardanista de CAT per veure si es pot o no ballar, i en cas que la resposta sigui positiva, de quina manera. En Jordi diu que tenen moltes ganes de reprendre l'activitat ben aviat, conscients en tot moment que caldrà fer certes adaptacions però sense perdre l'esperit sardanista.

Cobles Jovenívola d'Agramunt i Vents de Riella

Les cobles també s'han hagut d'adaptar a aquesta nova situació de la qual no coneixem precedents immediats. En primer lloc van haver de suspendre tots els assajos que tenien programats durant els mesos de confinament. Un cop assolida la fase 2, calia esperar la fase 3 per poder reprendre aquests assajos tal com comenten la Judit de la Jovenívola i el Josep Mª de la Vents de Riella, donat que en ambdues cobles tenen components d'altres regions sanitàries i no es podien desplaçar a Agramunt. A finals del mes de juny van poder trobar-se per preparar el nou repertori d'aquesta temporada tan atípica.

Pel que fa a les actuacions que tenien emparaulades per aquest estiu, evidentment de seguida van rebre l'avís que les ballades programades pels mesos d'abril i maig quedaven totes suspeses; al principi no quedava tan clar què passaria amb les audicions del mes de juny, però finalment també es van suspendre.

La Judit de la Jovenívola comenta que, tot i la situació, les actuacions del mes de juliol queden igual encara que la seva majoria canvien el format de ballada o aplec pel de concert. Hem sabut després que l'aplec de Rosselló que havia de tenir lloc el primer dissabte de juliol, finalment va haver de cancel·lar-se. De moment, la resta d'aplecs (reconvertits tots en concert) no s'han suspès.

En canvi, el Josep Mª de la Vents de Riella explica que, tal com hem dit anteriorment, havien de participar a l'Aplec d'Agramunt i aquest va quedar suspès. La majoria de les audicions

La cobla Vents de Riella en un assaig recent a Mafet.

ANNA BERTRAN

del mes de juliol han quedat anul·lades i alguna posposada per més endavant. Aquests últims dies han rebut algunes consultes de calendari de cara a l'agost i setembre. Sembla ser que el que queda en peu són les ballades a Andorra en el seu format habitual.

Les dues cobles han perdut, de moment, una mitjana de 10 actuacions cada una, tenint en compte que aquest article s'escriu a mitjans de juliol.

A l'hora de les actuacions, no existeix cap protocol concret de quins mecanismes s'han de se-

guir. Des de l'Associació de Cobles de Catalunya s'ha elaborat un document on s'apunten algunes propostes per continuar amb les ballades, propostes que passen per una higienització dels balladors, tant abans com després de ballar, rotlles més petites, així com una distància de seguretat entre els músics i els balladors. Aquest document ha estat presentat al Procicat, però de moment no s'hi ha donat resposta.

Sobre el futur de les ballades, els dos coblaires han coincidit en el fet que la gent té moltes ganes de tornar a ballar, però també són conscients que aquesta temporada serà molt difícil; cal dir que hi ha un handicap afegit, donat que els balladors de sardanes acostumen a ser d'una edat avançada.

A Agramunt hi ha ganes de tornar a tocar i a ballar. Esperem que ben aviat el nostre Mercadal pugui acollir de nou aquesta música nostrada.

Anna Bertran

Làmines de plàstic

Sacs de paper

Bobines gofrades

Bosses de Paper

Sacs laminats

Bosses de plàstic

GRUPO CONSIST S.A.
www.grupoconsist.com

Flexible solutions for Flexible Packaging

45è Aniversari del CAU

FOTOS: CAU | ARXIU SIÓ / JOSEP BERTRAN

Jamborinada 2017.

Des de la seva fundació l'any 1975 ha tingut una trajectòria sense interrupció molt notòria.

Llops i Daines a la Font de Coscó l'any 1992.

L'Agrupament Escolta i Guia d'Agramunt "El Cau" està d'aniversari. Des de la seva fundació l'any 1975 ha tingut una trajectòria sense interrupció molt notòria. Molts infants i joves de casa nostra han passat una part de la seva infantesa i joventut per algunes de les branques de l'agrupament. Al llibre editat per Sió, Les entitats culturals d'Agramunt, s'explica detalladament la formació i trajectòria d'aques-

ta entitat. L'essència del Cau ha continuat fins a dia d'avui i contents manifesten la seva il·lusió per continuar.

L'agrupament durant molts anys no va tenir cap local prou adequat per poder realitzar les activitats de Cau i per aquest motiu l'any 1992 es constituí l'Associació d'Amics dels Escoltes, integrada per pares i mares dels nois que en aquell moment formaven part del Cau. Aquesta associació tenia com a objectiu adquirir

i administrar bens mobles i immobles per estar a disposició de l'agrupament escolta, per tal de poder portar a terme la seva tasca educativa i realitzar activitats culturals i recreatives. D'aquesta iniciativa en va sorgir una junta que va assumir la responsabilitat de la compra d'un terreny i la construcció d'una casa, donant així per acabat el problema d'anar de local en local.

Per fer front a la part econòmica, es va comptar amb alguna subvenció, la quota que pagaven les famílies anualment i activitats de tot tipus, com la barra de bar "Xiruca" que per la Fira del Torró despatxava menús a tort i a dret, i després es traslladava a Vilanova de Meià per aprofitar la Fira de la Perdiu on es muntava una barra d'entrepans que tenia molt d'èxit. També es representaren obres de teatre, s'organitzaren tómbolles, loteries... a la vegada que

Cartell promocional del 45è aniversari amb el qual es volen adreçar a tothom qui hagi passat per l'entitat per tal de demanar-los la seva col·laboració.

A la dreta, presentació dels actes organitzats per commemorar el XVè aniversari. 25 de març del 1990.

Volem engrescar gent a fer una caminada o a pujar a algun cim, ja que la natura és la nostra prioritat.

l'Ajuntament del moment hi posava el seu granet de sorra.

Els caps actuals manifesten que aquesta casa té moltes sol·licituds per part d'altres agrupaments de tot Catalunya, els quals els manifesten la sort que tenen de poder disposar lliurement d'unes instal·lacions com aquestes i en un lloc privilegiat.

Els caps actuals de l'agrupament, Anna Marco, Pep Marco i Anna Anguera, ens expliquen com volen que sigui aquest any de celebració.

– Com es presenta l'aniversari?

– De fet havíem d'haver començat la celebració aquest

curs 19-20, però donades les circumstàncies de la Covid-19 ho hem traslladat al curs vinent, o sigui 20-21.

– Quines idees teniu?

– Volem fer una gravació que reculli les vivències de gent que en algun moment ha format part del Cau, des de 1975 fins avui. Amb col·laboració d'altres persones intentarem trobar com més gent millor i poder fer una bona mostra de records d'aquests anys.

– Fareu algun acte públic d'aniversari?

– Doncs sí, volem engrescar gent a fer una caminada o a pujar a algun cim, ja que la natura és la nostra prioritat. També volem organitzar un sopar en el qual vingui molta gent; ens agradaria ser molta colla. Animem doncs a aquells que han passat pel Cau i han estat caps, escoltes, col·laboradors, pares o mares a acompanyar-nos. Ja ho farem saber.

– Com arribarà a la gent la vostra idea?

– Ara aprofitarem la vostra revista per enviar el missatge a tots els que vulguin col·laborar. Un missatge visual on detallem tota la informació per poder posar-nos en contacte entre els interessats

i nosaltres. Els ho agraiem molt.

– Què passa a nivell de demarcació?

– Doncs aquest any i per motiu del nostre aniversari, tindrem l'honor d'acollir a Agramunt l'assemblea que la demarcació organitza a començament de curs per definir l'actuació de les activitats. Serà un acte molt nombrós ja que hi participen tots els Caus de la demarcació.

– Quin nombre de nens i caps formen actualment el Cau?

– De nens i nenes en tenim una setantena; cada any en venen de nous, això fa que les branques de llops i rangers siguin les més nombroses. Pel que fa als caps, actualment som onze, i ens agradaria ser-ne molts més ja que hi ha moments que anem justos, però costa molt que els joves es quedin a partir de la branca dels Trucs (en aquesta branca ja tenen 18 anys); per això procurem convèncer-los que formin part dels caps i comencin a treballar amb nens. També comptem amb la col·laboració d'alguns membres que havien estat al Cau i, quan necessitem la seva ajuda, sabem que hi podem comptar. Aquests, per exemple, són necessaris quan fem campaments.

EQUIP ACTUAL DE CAPS

Anna Marco Mitjavila, Cap d'agrupament
Pep Marco Mitjavila, Secretari
Anna Anguera Grau, Tresorera
Noemí Bosch Valentines, Responsable pedagògic
Alèxia Barroso Gutiérrez, Lluc Esteban Peralba, Júlia Clotet Miralles, Roger Clotet Miralles, Núria Martín Pedrós, Júlia Salvadó Baella, Maria Canes Ortiz

DIVERSES IMATGES D'AQUESTS 45 ANYS D'HISTÒRIA

Pàgina de l'escriptura on s'acredita la compra de la casa del CAU.

Durant molts anys es va fer una tómbola per la Fira del Torró per recaptar diners.

JUNTA DE PARES

Presidenta: Elena Cornellana Mangues

Secretària: Sònia Sabaté Díaz

Tresorera: Marina Álvarez Jovell

Vocals: Julian Bonillo Peña, Isabel Balagueró Vilella, Rachael Sharw, Gerard Sala Turul, Josep Mª Ribalta Esteve, Janet Torra París i Joan Carles Muñoz

Inauguració de la casa del CAU a càrrec de Josep Grau, aleshores Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

– Com aniran aquest any els campaments?

– Aquest any tot és atípic, campaments inclosos. Es va decidir no fer-ne de la manera que es feien sempre, no ens podem arriscar. La intenció que tenim es utilitzar la casa i durant una setmana i en horari de tarda farem activitats per les diferents branques i un dia ens hi quedarem a passar la nit. Llops i Castors dormirem a la casa i els Ràngers després de fer una ruta es quedaran a dormir fora, concretament al Cau de Linyola. Els Pioners faran la setmana següent una estada durant quatre dies a la casa del Cau.

– Com us financeu?

– Hem implantat una quota anual, la meitat de la qual és pel Cau, i l'altra meitat és per l'Associació de pares. Ells es fan càrrec del manteniment i les despeses de la casa, i quan en alguna ocasió hem tingut la necessitat de fer una despesa important també hi col·laboren.

– Què trobeu a faltar?

– La veritat és que si fóssim més caps podríem fer més activitats i diferents. Els que som ara estem molt ben avinguts, i això fa que treballem molt a gust, però a vegades

som insuficients per segons quines activitats.

– Hi ha diferència en la manera de treballar d'uns anys cap aquí?

– És evident que cada equip de caps té la seva manera de treballar, però gairebé es mantenen moltes de les tradicions, activitats, jocs, balls, cançons i també les sortides habituals. Fem la sortida de Setmana Santa, la sortida del Pas de branca, es fan intercanvi amb altres caus, i la cirereta són els campaments de l'estiu. Pel que fa a les activitats habituals, procurem triar tallers i treballs que puguin interessar als nens. Mantenim una relació directa i oberta amb ells i observem els temes i activitats que més els motiven i interessen.

Com es pot veure, l'esperit del Cau no ha variat gaire amb el pas d'aquels 45 anys. La filosofia és la mateixa i sembla ser que així continuarà. Els efectes externs i tecnològics sí que denoten alguna influència però, tot i això, les tardes dels dissabtes al Cau continuen sent especials i diferents. Felicitats pel 45è aniversari! Sempre a punt!

Anna Santacreu

L'Aula en la fase de “represa”

El Dr. Josep Queralt durant l'impartiment del curs monogràfic.

Últimes sessions del curs monogràfic: “L'impacte de les malalties en els genis de la pintura”, a càrrec del Dr. Josep Queralt.

Els dies 18 i 23 de juny, va tenir lloc a la sala del Casal Agramuntí, la tercera sessió. El professor va començar explicant com afecta la psicopatologia en persones que la pateixen, alternant episodis psicòtics d'etapes positives amb enriquiment personal... amb d'altres de depressives, amb empobriment de la personalitat, percepcions falses de la realitat... En aquesta ocasió la classe va estar dedicada al pintor holandès Vincent Van Gogh (1853-1890) que va manifestar aquests símptomes de bipolaritat des de l'adolescència, com s'ha pogut constatar en la correspondència contínua amb el seu germà i protector Theo. Van Gogh va arribar a París l'any 1886 per aprendre dels impressionistes, va admirar i copiar quadres de Millet i làmines japoneses. Coneix Paul Cezanne, Toulouse Lautrec i d'altres que van presidir l'etapa anomenada “postimpressionisme” que suposa la recuperació del dibuix, resseguint els contorns. Durant un temps va conviure amb Paul Gauguin a Arles, entusiasmat per la llum de la Provença, vol buscar la calma, però la intensitat i la inestabilitat dels objectes són el reflex de la inquietud del seu temperament. Gauguin trenca la relació amb

ell i com a resposta, Van Gogh es talla el lòbul de l'orella. Els seus paisatges i figures de colors violents, tons irrealistes, línies ondulades... deixen veure el torbament alienat de l'artista. A Auvers-sur-Oise hi va pintar les últimes obres mestres (l'Autoretrat, la Nit estelada, l'Església...). Quan només tenia 37 anys va morir d'un tret. En vida solament va vendre un quadre, però 10 anys després de la seva mort, la seva obra s'exposà al Saló dels Independents i els seus quadres van començar una carrera imparable en la seva cotització, que arriba fins a l'actualitat.

Els dies 25 i 30 de juny es va fer l'última classe del curs monogràfic amb el títol. “Frida Kahlo: el dolor crònic”, a càrrec també del Dr. Josep Queralt. Començà parlant del dolor físic i del psicològic. Va mostrar com una afectació en qualsevol part del cos, a través de les neurones arriba al tàlem (el cervell), i ens provoca el dolor; si aquest no es pot reduir o curar amb la medicació adequada, es converteix en dolor crònic, és a dir un dolor neuropàtic. Aquest és el cas de la coneguda pintora Frida Kahlo (Coyoacán-Mèxic, 1907-1954), una de les icones de la ideologia feminista del segle XX i una fervent defensora de la cultura autòctona. La seva vida va estar marcada per la poliomielitis infantil i un accident de tramvia a la seva joventut que li van causar deformacions i la impossibilitat de tenir fills. La seva pintura íntima i autobiogràfica presenta un estil surrealista que reflecteix els seus conflictes i patiments. L'afició a la pintura va començar a l'hospital (1925). El 1928, ingressa al partit comunista, coneix Diego Rivera, destacat muralista amb qui comparteix una vida intensa i tortuosa. Van viure i exposar als Estats Units (Nova York, San Francisco) i a París, però s'enyora de Mèxic i hi torna a residir. El seu compromís ideològic amb el comunisme fa que aculli Troski fins al seu assassinat. El seu dolor es va anar generalitzant i les successives intervencions van ser un fracàs. Va morir a resultes de l'amputació d'una cama. La seva obra va ser donada per Diego Rivera al poble

Actuació del “Duo Quarma” en la cloenda del curs.

Assistents a l'acte de cloenda que es va celebrar al pati de l'EMMA.

La Junta té el compromís de tirar endavant el projecte de l'Aula i presentar el programa per al curs 2020-2021 i iniciar el curs a partir de l'octubre com sempre, seguint les pautes de la UdL i ajustant-nos als acords que es prenguin i que ens comunicarà el Sr. Màrius Bernadó, coordinador de les Aules de Lleida.

mexicà i el 1958 es va inaugurar el museu de Frida Kahlo a Mèxic. Vam acabar la classe escoltant la ranxera "El último trago" de la cantant i amiga Chavela Vargas.

Cloenda del curs 2019-2020

El dimecres dia 1 de juliol vam poder fer la cloenda del curs, amb l'actuació musical programada, en directe i a l'aire lliure. La proposta fou consensuada amb l'Ajuntament, que no sols ens va proporcionar el lloc (el pati de l'EMMA) i es va fer càrrec de la logística, equip de so, instal·lacions, cadires... sinó que van compartir el nostre entusiasme per oferir l'actuació com una obertura a les propostes culturals de la vila, cosa que els hem d'agrair. També hem de donar les gràcies al "Duo Quarma" per ajustar la seva agenda a la nostra.

L'acte es va realitzar a les 7 de la tarda, a l'ombra que oferien els arbres del pati i del passeig. Va comptar amb la presència de la Sra. Sílvia Fernández, alcaldessa, i de la Sra. Amanda Cardona, regidora de Cultura, les dues molt implicades en la iniciativa i van manifestar el seu compromís amb l'Aula d'Agramunt.

La presidenta de l'Aula, la Sra. Anna Martín, va comentar les adaptacions que hem fet per ajustar-nos a la normativa. Va agrair a les entitats i empreses col·laboradores la seva participació en el projecte de l'Aula, destacant el suport de la UdL i de l'Ajuntament, i sobretot als alumnes pel seu interès i per la seva constància.

Tot seguit va presentar els membres del "Duo Quarma" integrat pels músics Eduard Boleda (viola) i Marta Llovera (violoncel). Els dos tenen una àmplia carrera musical, com a integrants de diferents formacions orquestrals i com a professors a Escoles de Música. Tant l'Eduard com la Marta són membres titulars de l'Orquestra Julià Carbonell de les Terres de Lleida. Aquesta actuació fou la seva presentació com a duet. Van oferir-nos un repertori musical de grans compositors, des de Bach a Beethoven. Els assistents van gaudir de la seva interpretació i ens van retornar el reconeixement amb dos bisos.

La Junta té el compromís de tirar endavant el projecte de l'Aula i presentar el programa per al curs 2020-2021 i iniciar el curs a partir de l'octubre com sempre, seguint les pautes de la UdL i ajustant-nos als acords que es prenguin i que ens comunicarà el Sr. Màrius Bernadó, coordinador de les Aules de Lleida. Si no fos possible, tenim previst ofertar diferents cursos monogràfics amb grups reduïts i que hi poguessin participar de forma rotativa tots els alumnes. Us anirem informant.

Desitgem retrobar-nos l'octubre vinent, dins de la normalitat.

Bon estiu. Cuideu-vos.

La Junta

TORRÓ D'AGRAMUNT
XOCOLATA A LA PEDRA

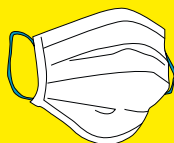
TORRONS ROIG, S.A. - Ctra. L-303, km 19.100 - 25310 AGRAMUNT (Lleida) - tel. 973 39 00 36 - fax 973 39 06 90 - www.torrnsroig.com

TALLEM ELS REBROTS!

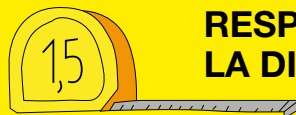
EL VIRUS ENCARA ÉS VIU.
NO ENS PODEM RELAXAR.

EXTREMEU LES MESURES DE PREVENCIÓ

POSA'T LA
MASCARETA

RESPECTA
LA DISTÀNCIA

RENTA'T
LES MANS

I, SOBRETOT, PROTEGIU LES PERSONES DE RISC.

Si et trobes malament o tens símptomes de la COVID-19,
truca ràpidament al 061 Salut Respon. **Tria /Salut.**

/Salut

Generalitat
de Catalunya

7,5

Milions
de futurs

Recull d'imatges
seleccionades
entre les que els
nostres lectors
han penjat
a Instagram
amb l'etiqueta
#revistasio
#confinamentsio

@xfm95

@materesa7817

@tereanye

@tricar.bertran.puigpinos

@oplaserra

@airun71

@pixOrize

@ocells.cat

TORRONS
Vicens
des de 1775

Des de 1775 Guardem l'Autèntica Tradició del Torró d'Agramunt

Durant més de dos segles, de generació en generació, l'empresa **VICENS** transmet en els seus productes l'herència dels mestres artesans torronaires, avalats per l'ús de les primeres matèries nobles de la nostra terra, l'ametlla, l'avellana, el sucre i la mel s'uneixen per a crear una autèntica obra d'art.

TORRONS VICENS posseeix l'indicació geogràfica protegida, del torró d'Agramunt, certificat europeu que garanteix la qualitat dels nostres torrons.

... I ARA, A AGRAMUNT, TAMBÉ PODEU VISITAR EL NOSTRE MUSEU.

TORRONS
Vicens
des de 1775
AGRAMUNT

MUSEU
del TORRÓ
i la XOCOLATA

Veniu a descobrir un espai cultural, on podreu conèixer la història del torró i de la xocolata, així com la trajectòria de l'empresa **TORRONS VICENS**.

A l'obrador podreu veure com s'elaboren artesanalment els nostres torrons i, a la botiga, trobareu tots els productes **VICENS**.

Gaudiu d'una visita plena d'experiències i sensacions que no us deixaran indiferents.

HORARIS DE VISITA:

Dimarts a dissabte:
de 10,30 a 13,30h i de 15,00 a 19,00h.

Diumenges i festiu:
de 10 a 15h
museu@vicens.com

OBRAJOR • BOTIGA • MUSEU
Ctra. de Tàrraga, 1 • 25310 Agramunt
Tel. 973 390 607 • torrons@vicens.com

Elaborats amb productes de proximitat
TORRONS VICENS...el Torró, Torró.

www.vicens.com

La nova normalitat

FONT: ACN

La problemàtica produïda pels temporers, tanmateix, s'arrossega des de fa dècades. Si repasséssim els informatius dels darrers quaranta anys veuríem que en l'època de la recollida de la fruita sempre apareix la notícia dels temporers com una de les qüestions problemàtiques.

Cada vegada que escolto l'expressió “nova normalitat” sento una picor a la tendrella i una mena de basca que em remou l'interior. Perquè si hom parla de “nou”, és a dir, de quelcom diferent al que hi havia, ja no es tracta de res “normal”. El joc de paraules no és altra cosa que una contradicció, un eufemisme en termes lingüístics. És clar que els polítics la difonen amb la intenció de fer-nos saber que res serà com abans, que no és possible fer marxa enrere i, per tant, la normalitat a partir d'ara serà diferent a la que ens havíem acostumat. Els temps ho diran. La veritat, però, és que de moment de “normalitat” res de res. Tots amb mascaretes, a una certa distància i amb restriccions a l'hora de sortir. O sigui que no hem tornat a la “vella normalitat”, però tampoc no som a la “nova normalitat”. De moment continuem fent via en la “anormalitat” marcada per la presència i persistència del coronavirus.

Per si això no fos suficient, a Lleida i alguns pobles del Segrià s'ha fet un pas enrere i un cop més es demana que els habitants no surtin gaire de casa i que es prenguin una colla de precaucions que ja semblaven superades. Els de Ponent tenim la capital altre cop confinada degut a un rebrot important de casos de Covid. Es parla que el virus ha estat escampat pel nombre de temporers que s'hi han traslladat les darreres setmanes amb el propòsit de trobar feina en la collita de la fruita. Les condi-

ons de la major part d'aquesta mà d'obra fa possible que el virus tingui barra lliure a l'hora d'escampar-se novament.

La problemàtica produïda pels temporers, tanmateix, s'arrossega des de fa dècades. Si repasséssim els informatius dels darrers quaranta anys veuríem que en l'època de la recollida de la fruita sempre apareix la notícia dels temporers com una de les qüestions problemàtiques. No només alguns dels temporers vinguts de fora arriben sense contracte, sinó que molts no tenen ni papers, cosa que en complica la contractació laboral. Potser valdria la pena que les autoritats i els pagesos s'asseguessin en una taula per mirar de trobar una solució que servís per molts anys.

Amb la nova normalitat sembla que tots tenim bastant coll avall que aquest estiu els viatges de les vacances hauran de ser de proximitat com els productes que consumim. Els que solien viatjar a terres llunyanes talment anessin a la descoberta de nous paradisos, s'hauran de conformar en visitar llocs propers, si és que l'economia encara els ho permet. Potser alguns descobriran la bellesa del nostre entorn i constataran que sense moure'ns gaire, també podem viure i gaudir de pobles, platges, muntanyes i paisatges que tenim a tocar de casa i que sovint no coneixem ni hem visitat mai. Voleu dir que l'aigua, l'arena i el sol d'una platja del Carib no la podem trobar en algun indret de la costa catalana? Potser la difusió del virus ens

farà entendre que viatjar esbojarradament és una ximpleria de la qual es pot prescindir. Fa uns anys vam escriure en una editorial d'aquesta mateixa revista: *“viatjar hauria de ser alguna cosa més que anar d'una punta a l'altra sense aturar-nos a veure i conèixer els pobles i la gent que els habita. Viatjar hauria de ser mirar endavant i endarrere, aturar-se i reposar, reprendre i parar... Viatjar hauria de ser com anar amb carro... Anar a conèixer terres estrangeres sovint suposa una paradoxa; ja que són molts els qui, amb vocació colombina, van a “descobrir” terres estrangeres quan encara no han descobert la pròpia.”*

La nova normalitat sembla, però, que en algunes coses no ha canviat gens. Els presos polítics i els exiliats per la qüestió catalana continuen a la presó i a l'exili. I tot està encallat, com la taula de negociació entre els governs central i català. L'aspiració d'una part de la població catalana de gaudir d'una república resta encallada més que mai, malgrat tota la corrupció confirmada dels Borbons. La fiscalia segueix fustigant perquè els presos polítics no puguin ni gaudir dels beneficis penitenciaris que la mateixa llei contempla, no fos cas... I mentrestant els Jordis (amb més de mil dies darrere dels barrots) i els seus companys continuen a la presó. Sembla, doncs, que al govern de l'estat, jutges i fiscals el virus no els ha afectat en res. Tots es mantenen aferrats a la vella normalitat. ■

REESTRENA *el teu cotxe*

Els millors Plans de Manteniment per al teu vehicle

PLA MASTER

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ 20 PUNTS DE CONTROL

PLA EXPERT

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ 30 PUNTS DE CONTROL

PLA INTEGRAL

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ FILTRE COMBUSTIBLE O BUGIES
+ 40 PUNTS DE CONTROL

I A MÉS A MÉS...

PNEUMÀTICS

MECÀNICA

AMORTIDORS

FRENS

AIRE CONDICIONAT

BATERIA

EIXUGAPARABRISSES

EN MANS D'EXPERTS
euromaster.com

VULCANIZADOS IBARZ

Carretera Tàrrrega, s/n. Agramunt. Tel: 973 390 734

CONSTRUCCIONS
I REFORMES
GARCIA-CORRALES

Feli Garcia-Castro

mòb: 678470328
f.garcia@hotmail.com
Agra, Catalunya 55011, 25114
AGRAMUNT 25310
Lleida

EXPOSICIÓ A L'ESPAI

Guinovart tràgic, satíric i grotesc
22 desembre 2019 | 13 setembre 2020

EXPOSICIÓ AL PETIT ESPAI

CARLES GABARRÓ
"Deriva"

8 març 2020 | 11 octubre 2020

HORARI

DIJOUS I DIVENDRES, DE 10H A 13H (només visites concertades)
DISSABTE, D'11H A 14H I DE 17H A 19H
DIUMENGE, D'11H A 14.30H

PLAÇA DEL MERCAT, S/N
25310 AGRAMUNT
TEL. 973 390 904
www.espaiguinovart.cat

Protectors Fundació:

JOVE-BALASCH, S.L.

Alsina
SOLUCIONS EN ENCOPRATS

MAS BLANCH I JOVE

Sr. Joan Uriach Marsal

MÉS DE 10 ANYS

ELABORANT GRANS VINS

Informació i reserves: 973050018 - info@masblanchjove.com

Ofici desaparegut?: boter

Per a fer aquesta ruta d'anada i tornada des de la plana a la muntanya, calia trobar zones on poder-se servir de camins que reunissin unes condicions especials d'amplada.

S'havia de tenir en compte que el nombre de bestiar oví s'anava incrementant dia a dia fins a comptar amb un miler o més en arribar al final del trajecte.

D'entrada podem dir que l'ofici de boter comprèn dues branques ben diferents: una es correspon a qui fa bótes i bots de cuir, i l'altra, a qui fa bótes de fusta. Al primer se l'anomena boter de cuir i al segon boter de fusta. El mot bóta pot dur a una certa confusió, posat que és el nom de dos estris ben diferents, encara que de fet, tinguin la mateixa funció, que no és altra sinó la de ser dos receptacles ideals per guardar i transportar líquids, sobretot vins i olis.

El boter de cuir, com el seu nom indica, treballava amb pells d'animals, sobretot de cabres i bous, per confeccionar els corresponents bots i bótes. Pells que s'extreien amb molta cura i d'una sola peça, les quals després d'haver passat el complicat procés a què eren sotmeses, quan s'omplien de vi encara s'endevinava perfectament l'aparença de la bèstia espellada, un xic més voluminosa, això sí, per l'efecte de la nova matèria que contenia al seu interior.

A aquestes pells se'ls cosia

d'una manera especial tots els indrets del cos on apareixia alguna obertura que, per cert, eren ben pocs. La part que es corresponia amb el coll de la bèstia es deixava oberta, ja que era l'únic orifici d'entrada i sortida dels líquids, el qual es tancava mitjançant una corda llarga i resistent lligada per un extrem a la part del bot que havia estat la pell d'una de les potes davanteres de l'animal. Bots i bótes s'empastifaven amb una lleugera capa de pega amb el fi de donar-los consistència, elasticitat i una certa protecció per a la seva impermeabilitat. A més a més, aquesta pega transferia un agradable sabor al vi que contenien.

Quan la peça era acabada, el darrer toc consistia en girar-la a l'inrevés, així, la part que contenia el pèl i la pega era l'interior del receptacle, en contacte directe amb el líquid que s'hi dipositava. Llavors era el moment de fixar la corda que servia per obrir i tancar el bot a una de les potes davanteres.

Quant al boter de fusta,

aquest feia una especialitat completament diferent. Ell també feia recipients destinats a contenir i transportar líquids. Uns recipients més llargs que amples, de secció transversal circular, major en el centre que en els extrems, les dues bases dels quals són peces circulars de fusta i la superfície lateral està formada per unes peces encorbades i ajuntades que reben el nom de dogues i es mantenen unides mitjançant cercols de ferro i de fusta.

La feina del fuster ha de ser mil·limètrica, en cas contrari, els líquids traspugen cap a l'exterior. Per això ha de tenir clar el nombre de dogues que calen per a construir el receptacle determinat; les mides exactes i la curvatura que s'ha de donar a cadascuna perquè encaixin perfectament. Amb l'escalfor del foc i la humitat de l'aigua se'ls pot donar més flexibilitat.

Voldria acabar remarcant que a les bótes també se les coneix amb altres noms. Segons en quines comarques se'ls diu carretells, barrils, boquis, barrals, tones, etc. ■

TALLERS BERTRAN, S.L.

**Mecànica • Xapa i pintura
Pneumàtics • Pre-ITV
Grua • Assegurances**

Av. Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
www.tallersbertran.seat.es

Les ales

En aquell temps en què tot just començàvem a sortir de l'ou, l'estiu el passàvem als carrers, als camps i als indrets abandonats, escenaris biogràfics de totes les nostres primeres experiències. Els nens que vivíem als carrers que llavors encara no tenien nom i que s'estenien des del control cap a ponent, espai anomenat de forma genèrica com a "extramuros", formàvem "la colla", integra-

FONT: RICARD BERTRAN

da per una amalgama de vailets d'edats heterogènies. Érem pocs i ens necessitàvem per fer realitat els somnis de viure una càrrega del setè de cavalleria, fer un "atac i gol", jugar a "todes" o a cuït i amagar.

Llavors no sabíem que totes aquelles vivències formaven part de la nostra formació, fins i tot molt més que la que rebíem a l'escola. Ara se'n diu "educació informal", que és la que es produeix entre iguals i que constitueix un autèntic sistema pedagògic que estimula la implicació personal, l'assumpció de responsabilitats i la distribució de rols. Aquells "jocs no dirigits", com anys més tard els va batejar Jane Jacobs, (és a dir; sense la direcció de cap adult) eren unes activitats que a banda de la seva funció lúdica, eren un mètode d'adaptació a la societat a la qual ens hauríem d'integrar. Per exemple, l'ordre jeràrquic era el primer que apreníem, es basava en un únic paràmetre; els més grans manaven, mai no se'ns va acudir anar a buscar la mediació de cap adult per més injustament tractats que ens sentíssim per qui ostentava el poder. En el meu primer any a la colla, i per tant,

sent l'últim *mindundi*, quan anàvem a pispar pels horts el més gran em deia:

– Tu, vés!

I mentre la resta es resguardava darrere d'unes bardisses, amatents a la temuda aparició del pagès, jo corria cap a l'arbre fruïter de torn i m'hi enfilava amb la destresa d'un mico. Agafava tantes prunes, o pomes com em cabien a les butxaques i tocava retirada. A cada incursió sumava alguna esgarrinxada a les cames ja plenes de rascades i de crostes als genolls que se superposaven les més recents a les que ja havien començat a cicatritzar, però jo em sentia important, encara que després del repartiment del botí, a mi em quedés la peça més esquifida o mig rosegada pels pardals.

La imaginació era una altra de les característiques que potenciàvem amb els nostres jocs, un simple bastó es podia convertir per art de màgia en un rifle de repetició, o en una espasa de "*Los tres mosqueteros*" (quan jugàvem a imitar alguna pel·lícula sempre ho fèiem en castellà), amb una canya de pescar o amb qualsevol altre estri que necessitàssim. Els actuals "transformers" són una broma comparats amb el devesall d'imaginació que amanyien els nostres jocs.

La colla era un organisme que es metamorfosava en la seva composició, els més grans, un dia, deixaven de venir per integrar-se a la vida dels adults o perquè se'ls començava a desvetllar l'interès biològic per les noies. Per altra banda, s'hi incorporaven nous marrecs que no aixecaven dos pams de terra. Fins que va arribar el dia en què vaig ser jo qui deia al més petit:

– Tu, vés!

I que repartia les prunes quedant-me les més lluentes, i el que deia quan era l'hora d'anar a dinar o quines eren les normes dels jocs.

Però també va arribar el dia en què em van fer posar els pantalons llargs, símbol d'una suposada maduresa i que tapaven per sempre més les cicatrius d'una infància feliç i que em feien dir adéu a la colla.

A poc a poc, el veïnat dels "extramuros" va anar quedant orfe de galifardeus que guardessin el testimoni de les colles. La natalitat va anar baixant força i els nens que hi havia tenien més tirada a buscar companys de joc al centre del poble, o s'apuntaven a activitats extraescolars que a la nostra època no

Llavors no sabíem que totes aquelles vivències formaven part de la nostra formació, fins i tot molt més que la que rebíem a l'escola.

Els últims anys el nostre barri ha viscut una revifada pel que fa a l'augment de població infantil. No sabeu la vida que donen als carrers aquests marrecs.

existien, o senzillament es quedaven a casa a mirar la tele, que havia agafat definitivament el protagonisme en el temps de lleure dels infants.

Però ai las! Els últims anys el nostre barri ha viscut una revifada pel que fa a l'augment de població infantil. No sabeu la vida que donen als carrers aquests marrecs. La causa de l'ampliació demogràfica ha estat la construcció d'una urbanització on abans hi havia els escenaris dels nostres jocs, però sobretot d'uns veïns benauradament prolífics.

L'altre dia, tot anant a l'hort, vaig veure una cabana feta amb quatre fustes, cartrons i alguns retalls de teles de diferents colors i consistències. No em vaig poder estar d'esbossar un somriure, i em va envair un sentiment d'enyorança, però alhora d'esperança en una nova generació digna de ser successora de les nostres colles, d'aquella manera d'entendre i de viure la infantesa.

Quan vaig tornar de l'hort, un grup de nens i nenes pul·lulaven engrescats al voltant de la cabana. Formats en semicercle hi havia els avis, tiets i pares que se'ls miraven a una certa distància amb una

rialla de satisfacció pintada a la cara. Quan passava per la vora, una nena de cabells rossos com fils d'or va agafar una llistó amb la intenció d'utilitzar-lo com a biga serrera, potser. Immediatament es van aixecar un seguit de veus alarmades:

- Compte!
- Vigila!
- Al tantoo!

De seguida em vaig adonar del meu error i vaig veure que els temps havien canviat definitivament. Aquells nens i nenes, clenxinats, impol·luts, i en alguns casos vestits amb l'uniforme del Barça sense màcula, mai no tastarien l'essència de les antigues colles. Mai portarien el nostre uniforme fet d'esgarinxades i de crostes, de llibertat i de vida.

Hi ha un aforisme que ha fet fortuna i que diu: *"Un ocell a l'arbre mai té por que la branca es trenqui, perquè la seva confiança no recau en la branca sinó en les pròpies ales"*. Potser el nostre error és intentar fer que la branca sigui més ampla en lloc d'entrenar les ales dels infants.

Ricard Bertran

venda
de tes,
infusions
i tisanes

Cr. Sant Joan, 5 / 973 39 02 38
25310 Agramunt (Lleida)

"Estimar és com prendre una
tassa de te, simplement
un mai en té prou"

TORRONS
FELIX
ARTESANS

Torrans que inspiren desitjos

Comtessa Aurembiaix, 5
 25310 Agramunt
 tel.: 973 390 319
 info@torronsfelix.com
 www.torransfelix.com

Comandes i consultes via whatsapp: 627 69 38 72
 (enviament de comandes a domicili)

OBRES ▶ **128**

OBRES 128 S.A.U.
 Camí vell de Mafet, s/n
 25310 AGRAMUNT (Lleida)
 Tel. 973 392 184 - Fax 973 392 660
 info@obres128.com

blanc negre

**HOTEL - BAR
 RESTAURANT**

Ctra. Cervera, 406
 Tel./Fax 973 29 12 43 (3 línies)
 25310 AGRAMUNT - URGELL - LLEIDA

Serveis:

- . Assessorament
- . Disseny 3D
- . Manteniment de jardins
- . Esporgues i tractaments
- . Educació ambiental
- . Instal·lacions de reg

Roig
 JARDINS

Marc Roig
 Pl. La Muralla, 5 | 25316 PREIXENS (Lleida) | Mòbil 616 03 42 91
 www.jardinsroig.com

NETEGES
ECONET
 SÍO

Maria Aiguade Castro
 Gerent

628 94 33 47 - 973 39 08 54
 Ctra. Fàbregu, 29 - 25318 AGRAMUNT
 netages@econetia.com
 www.econetia.com

Cal Sera
 artesà xarcuter

Carrer Sant Joan, 7 - t. 973 39 01 85 Agramunt
 Carrer Fondadora n.2 - t. 973 39 27 28 Agramunt

Una història d'aquí

La vida de les persones té molt a veure amb les regles del joc que els toca viure i el moment i el lloc on han nascut. Perquè això s'entengui, aquí va el retall d'una història que encara no ha acabat.

La família de què us vull parlar està integrada per un matrimoni jove i un fill d'un any i mig. La parella espera un segon fill per finals d'estiu. Durant els primers dies del mes de març, el cap de casa va aprofitar les vacances d'empresa per viatjar al seu país d'origen. Havia de renovar el passaport que li caducava en breu i volia visitar la seva família.

Un bon grapat de treballadors autònoms i assalariats de la nostra vila han vist aturat el negoci i el mitjà de vida de forma abrupta. La nostra població ha estat poc amenaçada econòmicament, gràcies al manteniment del teixit industrial agramuntí. No obstant això, l'Ajuntament ha hagut d'ajudar més de 60 famílies en risc d'exclusió social a tramitar la sol·licitud d'ajuda per finançar el lloguer de l'habitatge donada la manca d'ingressos.

La vida de les persones té molt a veure amb les regles del joc que els toca viure i el moment i el lloc on han nascut. Perquè això s'entengui, aquí va el retall d'una història que encara no ha acabat. Ha passat a Agramunt i va començar abans de la catàstrofica, claustrofòbica i ruïnosa primavera en la nostra societat que no estava preparada per assumir el volum de contagis que el virus Covid-19 ens ha proporcionat.

La família de què us vull parlar està integrada per un matrimoni jove i un fill d'un any i mig. La parella espera un segon fill per finals d'estiu. Durant els primers dies del mes de març, el cap de casa va aprofitar les vacances d'empresa per viatjar al seu país d'origen. Havia de renovar el passaport que li caducava en breu i volia visitar la seva família. Va comprar el bitllet d'avió d'anada i tornada a un preu

força ajustat d'acord amb les seves possibilitats econòmiques. Però la crisi sanitària global va fer tancar els aeroports d'arreu del món i el pare es quedà confinat a casa dels seus pares a milers de quilòmetres d'Agramunt. El xicot és fill de Banjul, capital de Gàmbia; un petit país, antiga colònia d'Anglaterra, que va aconseguir la independència l'any 1965.

L'esposa fa molt poc temps que viu aquí i no ha treballat ni ha pogut aprendre encara l'idioma de casa nostra. Cal recordar que la llei d'estrangeria, que gestiona el procés d'accés al món laboral, reclama demostrar que s'ha viscut tres anys al país per aconseguir el permís de treball; i aquest document només es pot adquirir si va acompanyat d'un contracte laboral d'un any a temps complet. A més a més, la dona no té germans ni parents a Agramunt als quals acudir en aquestes estranyes, atípiques i dures circumstàncies. Li toca viure-ho en solitari, amb l'única companyia del nen petit.

Mentrestant, la situació laboral del cap de casa s'ha malmès arran del llarg període d'absència del lloc de treball. O sigui que s'ha quedat sense feina i, quan aconsegueixi tornar aquí, haurà de començar des de zero. L'empresa que gestiona el viatge de retorn no pot assegurar al marit la data

en què podrà volar. Havia aconseguit un passatge pel dia 13 de juliol, però pocs dies abans se li va anul·lar per manca d'obertura de l'aeroport. Entretant, els serveis socials han gestionat un lot d'aliments per cobrir les necessitats més urgents de la mare i el petit fill, i estan estudiant la situació familiar per fer la valoració amb tota la documentació de la llar.

Podem imaginar l'angoixa que viu la mare amb l'embaràs avançat i la por a tenir el fill amb el marit lluny de casa. De moment, la comunitat africana de la vila està a l'aguait de la situació i es farà càrrec del fill petit mentre la mare sigui a l'hospital. Però algú l'haurà d'acompanyar en el moment del part, per fer-li companyia i ajudar-la en un moment tan important.

Esperem que, en les properes setmanes, la situació al continent africà comenci a permetre obrir fronteres i permeti reprendre els viatges aturats per una pandèmia que fa estralls arreu del món mentre la vacuna es veu en un futur llunyà. L'amenaça d'un possible rebrot a la propera tardor i l'actual a les comarques lleidatanes no auguren res de bo, sobretot per a totes les persones que ja formaven part de les bosses de pobresa existents abans de l'arribada d'un virus tan malèfic.

Mª Teresa Anyé Ros

atípica
Restaurant

687 861 219
973 391 086

pintura i decoració

Rs

Roman Serra
695 558 383

**EXCAVACIONS
TRANSPORTS**

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

**FERRETERIA
MOLINET, S.L.**

www.molinet.cat

Obert 24 hores
Entra, tria, compra
i t'ho portem a casa!

Ctra. d'Artesa, 1
AGRAMUNT

ferreteria@molinet.cat

Tel. 973 390 458
Fax 973 390 662

Les tertúlies d'un poble: Ossó de Sió

Quan el temps es torna rúfol, fa molt vent, la marinada bufa fort o fa fred, la tertúlia es trasllada a l'interior de la fusteria. Càlida a l'hivern i resguardada els dies de tardor. Els seus amfitrions, el Pepe i la Maria Teresa, ens acullen envoltats d'eines.

Remei Miralles i Jordi Gavalda són dos enamorats d'Ossó. Ella n'és filla i, encara que faci temps que no hi viu, en heretar la casa pairal hi va tornar acompanyada del seu marit. Ara hi passen temporades. L'estimació pel poble els ha dut a fer un treball de recerca històrica i gràfica entorn les cases i les famílies que hi havia a Ossó. Es tracta del projecte batejat amb el nom "Ursione" que van presentar en un acte de la Festa Major de la Mare de Déu del Remei a Ossó de Sió el dissabte, 12 d'octubre de 2019. L'acte, que s'allargà quatre hores, comptà amb la presència de l'alcalde d'Ossó de Sió i l'assistència de quasi un centenar de persones. *Ursione* conté la descripció dels carrers de la població, de les cases, dels serveis, de les vies de comunicació i dels llocs d'interès; també recull la història i els

noms de les cases antigues i l'estudi de les eres d'Ossó de Sió; a més a més, per si això fos poc, aplega fotografies antigues recollides de totes les famílies amb la identificació del nom de persones; per acabar, fa un reconeixement a tots els col·laboradors del projecte.

La Remei i en Jordi ens han tramès un escrit sobre les tertúlies que es fan a Ossó. O que s'hi feien, ja que aquest any, amb el coronavirus no sabem si es podran repetir com solien. Per si un cas, aquí tenim com les tertúlies es feien fins ara...

* * *

Les tertúlies dels nostres pobles són, com qualsevol tertúlia, espais de informació, debat, formació, lleure... On diverses persones parlen i gaudeixen dels coneixements i de la companyia d'altri. En

concret, al nostre poble, Ossó de Sió, en tenim tres, una permanent i dues temporals.

La primera tertúlia es fa a l'estiu a partir de les set de la tarda, tot prenent la fresca al carrer de l'Església, als peus del contrafort de la muralla de la primera fortificació del segle XI, davant de cal Fuster. Hom s'asseu en un banc autoconstruït que per respallier té els carreus del contrafort esmentat o en cadires de plàstic de color blanc i coixins, per evitar la suor i estar una mica més còmodes, que cadascú, un cop arriba, treu de la fusteria situada a la planta baixa de cal Fuster i, quan se'n va, la torna a entrar. Vaja, en règim d'autoservei.

Quan el temps es torna rúfol, fa molt vent, la marinada bufa fort o fa fred, la tertúlia es trasllada a l'interior de la fusteria. Càlida a l'hivern i resguardada els dies de tardor. Els seus amfitrions, el Pepe i la Maria Teresa, ens acullen envoltats d'eines: el banc de fuster, la serra elèctrica i els munts de fustes que van alimentant la caldera que crema contínuament.

Els principals membres de la tertúlia són les persones que viuen permanentment al poble, com en Floro que sempre té un comentari divertit a la seva boca, un somriure i el posat de nen petit, trapejador i impertèrrit. O la Irene, que de tant en tant surt de la perruqueria, on ajuda la perruquera, fa petar la xerra- ▶

FFF GAVALDA - MIRALLES DE CAL CINTO - MARTÍ

L'objectiu és passar una bona estona a la fresca les nits d'estiu, tan bon punt el sol s'amaga i tothom ja ha sopat. Aquí no hi ha un amfitrió "estricto sensu" però tres persones conflueixen quasi simultàniament cada dia: l'Antonietta de cal Ribert, el Josep de cal Cinto i el Mingo de cal Llec. Després, si hi afegeix més gent.

da una estona i després torna a la perruqueria. La Socors és un altre dels puntals de la tertúlia; en acabar la feina al seu hort puja i també la fa petar; això sí, només els dies que l'endemà no ha d'anar a vendre al mercat. Esporàdicament s'hi afegeix més gent de famílies que viuen al poble (cal Medir, ca l'Eusebio...) i un veí de Mafet, amic dels amfitrions.

Pels que venen de fora a passar uns dies o les vacances, molts d'ells amb algun lligam a Ossó de Sió, sempre hi ha una cadira disponible (ca la Laura, cal Cinto-Martí, cal Ruera...).

De tant en tant els fills i les filles, nets i netes dels amfitrions donen un toc de joventut a la tertúlia. A l'estiu, els nens i nenes del poble i els de les cases rurals sortegen les cadires situades al vell mig del carrer de l'Església a tota velocitat amb els seus patinets, bicicletes i altres andròmines mòbils. No tan sovint, algun "turista" de les cases rurals passa, si s'atreveix pregunta,

fa una fotografia aquí i allà i continua el "tour" pel poble.

Es parla de tot i es riu amb les bromes i acudits del Floro i s'observa el pas dels avions, el tràfic d'abelles a l'eixam de cal Fuster, el vol dels coloms, les entrades i sortides contínues de clients de la perruqueria...

Pels de fora, quan arriben, és el moment de saber les notícies del poble i aportar les seves novetats del lloc on venen. La tertúlia decau quan s'apaga la llum del sol i s'encenen els llums del poble. Aleshores tothom va a sopar.

L'altra tertúlia és semblant, però amb matisos diferents; és estacional. L'objectiu és passar una bona estona a la fresca les nits d'estiu, tan bon punt el sol s'amaga i tothom ja ha sopat. Aquí no hi ha un amfitrió "estricto sensu" però tres persones conflueixen quasi simultàniament cada dia: l'Antonietta de cal Ribert, el Josep de cal Cinto i el Mingo de cal Llec. Després, si hi afegeix més gent. I no oblidem el Timó, el gos del

Josep, que es dedica a saludar i empenyar al gos de Cal Jaumeto. Durant la tertúlia, que dura unes tres hores, li dona com a mínim dues vegades el bona nit amb un estol de lladrucs que esdevenen recíprocs.

De tant en tant surt a la terrassa en Manel, el fill petit de cal Jaumeto, que participa en la tertúlia a uns trenta metres de distància i uns deu metres d'altura i té l'habilitat de mantenir la conversa com si fos a baix al pedrís de cal Llec o al banc metàl·lic situat a la plaça de les piques del carrer de la Creu.

Els que venen de fora són els fills i la neta de cal Ribert i família, els de cal Ventura, els de cal Cinto-Martí o els de ca la Laura. El més sorprenent és que algun cop s'ha d'anar a rescatar algun cotxe de fora que ha quedat atrapat al final del carrer de la Sèquia o saludar els pocs cotxes que passen pel carrer de la Creu. La tertúlia decau als voltants de la mitjanit.

I finalment, un altre espai de tertúlia, en aquest cas esporàdica i normalment, constituïda per diverses micro-tertúlies, és la zona del bar i la piscina, òbviament limitada als dies, hores i moments d'oportunitat en què és oberta. Aquí hi podem veure els banyistes a ple sol parlant entre ells, els que venen només a fer un beure, els que fan un entrepà o mengen. I les nits dels caps de setmana, on la població d'Ossó de Sió es quintuplica, per sopar a la fresca i escoltar música en viu. En aquestes ocasions la gent del poble disposa d'una taula reservada per fer

La tradició de les tertúlies ve de lluny; ja fa més de cinquanta anys, ja que les dues primeres del poble abans també sortien a sopar a la fresca en dies assenyalats.

pinya i acollir els familiars, habitants esporàdics...

La tradició de les tertúlies ve de lluny; ja fa més de cinquanta anys, ja que les dues primeres del poble abans també sortien a sopar a la fresca en dies assenyalats.

Ni radio, ni televisió, només parlar, gaudir de la companyia, riure... I, això sí, consultar l'aplicació del telèfon per saber el temps què farà els propers dies i competir amb la resta de contertulians per veure si la nostra aplicació serà la que farà la millor previsió meteorològica i poder dir al dia següent: "veieu,

tal com us vaig dir..." i, si no l'hem encertat, callar prudentment.

Tot això ve de fa molt temps, als inicis dels anys noranta del segle passat (1991) l'aleshores alcalde d'Ossó, en Josep Marco Huguet, més conegut per Pepe de cal Fuster, deia a Joan Bellmunt i Figueras en el llibre *Fets, costums i llegendes de l'Urgell II*, publicat el 1991: "Anteriorment els capvespres agafaven una altra dimensió desconeguda avui, car en arribar del camp en aquesta hora, els homes es trobaven aquí a la fusteria, car sempre hi havia

una cosa o altra a arreglar: que si el carro, que si alguna eina, que si mànecs... i tot això comportava una trobada i una tertúlia agradable entre persones. Avui, recordem 1990, això ha desaparegut també dels pobles, car les teles i els cotxes n'ha canviat els costums."

Fent-li memòria del que va dir fa més d'un quart de segle a finals d'agost de 2019 em deia: "es que això de la tertúlia de la fusteria va de fa molt temps, cap als anys cinquanta o seixanta, quan els homes acabaven la feina al camp venien a la fusteria i portaven les eines que s'havien de reparar pel dia següent: el mànec d'una aixada... o alguna reparació a casa... i, un per l'altre s'anaven quedat a xerrar, i quan era ple i no es podia treballar tancava la fusteria i ens posàvem a fer-la petar encara que després de sopar havia de tornar per acabar la feina que s'havia d'entregar al dia següent.

* * *

En aquests entorns de tertúlies va estar possible, durant el mes d'agost de 2019, introduir el projecte *Ursione*, fer-lo créixer, compartir-lo i que la bona gent del poble d'Ossó de Sió se'l fes seu aportant el millor que tenia cada casa: petites històries, grans fotografies, coneixements locals i de la pagesia... Tot això sintetitzat ha esdevingut memòria i coneixement col·lectiu que cal preservar i transmetre perquè no caigui en l'oblit.

**Remei Miralles
i Jordi Gavalrà**

PINTORS GERMANS CAPITAN

Antoni i Josep Mª Capitan Gallardo

SERVEI I LLOGUER DE PLATAFORMES

TRACTAMENT DE FAÇANES · COL·LOCACIÓ DE PLADUR
REVESTIMENTS DE FUSTA · ESTUCS D'ALTA DECORACIÓ
INSTAL·LACIÓ DE PARQUET · PINTURES INDUSTRIALS

C. Fontanilles, 17 - AGRAMUNT
Tel. 973 390 403 - Mòb. 667 639 258 - Fax 973 391 124
Mòb. Josep M. 605 851 798

Calçats Mary

des de l'any 2000

Alce
TOMMY HILFIGER

NeroGiardini

i moltes més

El Àngel Guimerà, 5
Agramunt
973 39 20 55 - 686 27 29 27

TERE TORNÉ
PODOLOGA
INFERMERA

NATALIA CAIRÓ
PODOLOGA
INFERMERA

NURIA MUIXI
LOGOPEDA

ANNA TORNÉ
INFERMERA
REFLEXOLOGA PODAL
ACUPUNTURA
I LORS DEBACH

Ronda Capdes d'Urgell, 4
25310 - AGRAMUNT (LLEIDA)
TEL. 973 392 689

Queviures
L'Estoneta
Bar - Restaurant

Menjars casolans per emportar
Cafeteria - Bar - Restaurant
Pollastres i conills a l'ast, paelles...
Queviures - Càtering

Agramunt (Lleida)
C/ Pau Casals, 20
973.390.468

DARQUITECTURA

Av. Agnès Regàs, 9 Bis B. 25310 Agramunt. Tel. (973) 390.105.
e-mail: darquitectura@agmunt.com www.darquitectura.com

LLUNA NOVA
PERRUQUERIA

T. 973 39 27 24

 LLUNANOVAAGRAMUNT

AV. JAUME MESTRES, 27 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

Fisiològics
AGRAMUNT
CENTRE DE FISIOTERÀPIA

Marc Martí Alcega n. col 6195
Diana Martorell Solé n. col 5994

HORES CONVINQUDES TRUCAR AL 973.39.28.18

Av. Maria Jolovich 19-21 baixos AGRAMUNT

Clínica dental

Dra. ROSER MARTORELL SOLÉ
n. col 6285

Servis d'Odontologia General, Ortodòncia, Periodontia,
Odontopediatria, Implantologia i Cirurgia bucal.

TRUCAR AL 973.39.12.27

Més sobre el molí de Puigverd

Els senyals de picapedrer del molí de Puigverd

Aquests senyals els podem trobar en qualsevol indret de la construcció com la part baixa dels murs, la part alta, els pilars, les columnes, les cúpules, els arcs i les voltes.

Quan vam visitar el molí fariner de Puigverd acompanyats per l'alcalde, que ens anava explicant els treballs d'excavació i recuperació que s'hi estaven duent a terme, així com els projectes de futur per aquest magnífic edifici medieval; ens vam adonar que en alguns indrets els carreus que formen els seus espectaculars murs portaven incisos alguns senyals que s'anaven repetint. Bàsicament en vam localitzar uns quants a l'interior de la planta baixa de l'edifici, indret on hi havia hagut la sala amb les dues moles, però també en vam veure al primer pis i fins i tot al mur interior

de la bassa. Són més fàcils de localitzar, tot i la brutícia de les parets, a la part interior de l'edifici ja que han estat protegits de les inclemències del temps i no s'han erosionat tant com els de fora. Ens va sorprendre que al mur interior de la bassa, tot i la capa de tosca produïda per l'agua embassada, encara se'n podia localitzar alguns.

Recordem que els signes lapidaris o senyals dels picapedrers són marques o gravats incisos fets als carreus de pedra que generalment apareixen a les diferents construccions de l'Edat Mitjana com són: catedrals, abadies, col·legiates, altres esglésies

i palaus. Però ara ho podem ampliar amb l'arquitectura romànica civil dels molins fariners, com el de Puigverd. Aquests senyals els podem trobar en qualsevol indret de la construcció com la part baixa dels murs, la part alta, els pilars, les columnes, les cúpules, els arcs i les voltes. Apareixen repartits sense cap ordre aparent i en podem trobar molts en un petit espai o molt pocs o cap en grans zones del mur. Aquests signes a vegades no són visibles ja que poden quedar a la part oculta del bloc de pedra o estar situats en carreus col·locats a gran altura i fa molt difícil la seva localització.

Tres senyals de picapedrer del molí de Puigverd.

Tres senyals més de picapedrer del molí. Tots ells són bastants diferents dels que es troben a les esglésies d'Agramunt i d'Almenara.

Els signes lapidaris trobats al molí de Puigverd, ens informen com a mínim de la seva antiguitat que, lligat als elements arquitectònics que hi trobem, ens parlen del que aquí coneixem com arquitectura romànica tardana o de transició, del segle XIII.

Aquests signes, segons l'opinió d'alguns autors, no són necessàriament elements decoratius del carreu o del mur del que formen part, sinó que tenen el seu origen en la marca que cada picapedrer feia per tal d'identificar la pedra que havia tallat i poder reclamar el preu estipulat per endavant (treball a preu fet). Hi ha opinions diverses sobre el seu origen i significat, lligades a simbologia hermètica, fins i tot per alguns estudiosos de l'art aquests signes també es posaven per indicar la posició del carreu, on havia d'anar i de quina manera s'havia de col·locar i encarar en la construcció corresponent. Aquest últim significat creiem que podria lligar una mica també amb els que hem trobat al molí.

Els gremis de constructors i els senyals de picapedrer. Durant els segles XII i XIII a tot Europa es produí una gran febre constructiva i es bastiren les grans architectures religioses (esglésies, catedrals), però també edificis civils (palaus, ponts, molins...), obres

que realitzaren els diferents gremis coneixedors dels més íntims secrets de la construcció. Aquests secrets es transmetien solament a iniciats prèviament preparats per exercir de constructors i van ser els que formaven part d'aquests gremis que van deixar els seus signes lapidaris en els edificis on van treballar. Ho feien no solament per transmetre els coneixements adquirits sinó també per deixar rastre dels diferents gremis que hi intervenien.

Els signes lapidaris trobats al molí de Puigverd, ens informen com a mínim de la seva antiguitat que, lligat als elements arquitectònics que hi trobem, ens parlen del que aquí coneixem com arquitectura romànica tardana o de transició, del segle XIII. Mentre que per aquí a prop s'acabava l'església de Santa Maria d'Agramunt, la de Sant Salvador d'Almenara o el pont romànic sobre el Sió; a Puigverd construïen el seu molí fariner, una indústria agrària tradicional que va perdurar fins al segle XX.

FOTOS: RAMON BERNALIS

Com a mostra del que comentem, posem alguns d'aquests senyals de picapedrer localitzats al molí de Puigverd. Podem observar que la majoria són bastant diferents dels que es troben en els murs de les esglésies d'Agramunt i d'Almenara que vam comentar¹.

¹ Vegeu el Sió núm. 630, agost del 2016.

Vista de Puigverd a principis del segle XX, amb la silueta de l'església i el castell.

Algunes aportacions sobre els senyors de Puigverd

La primera notícia del castell de Puigverd és del 1061 quan fa testament Pere Miró de Ponts, senyor o carlà del castell de Puigverd.

Per complementar les dades sobre els molí de Puigverd, donem algunes referències sobre els senyors jurisdiccionals o barons del poble, ja publicades, però que complementen l'article sobre el molí. Perquè, deixant a part la importància dels senyors medievals que devien fer construir aquest molí, ens interessen els barons que tenien la jurisdicció durant el

segle XVI (Fernando Mexía, Fernando Mexía i Aimeric i Lluís d'Alentorn), ja que mantien fortes disputes amb la universitat (Ajuntament) d'Agramunt sobre la propietat de l'aigua del Sió per poder fer funcionar els respectius molins.

La primera notícia del castell de Puigverd la dona Carles Puigferrat¹ i datada el 1061

quan fa testament **Pere Miró de Ponts**, senyor o carlà del castell de Puigverd. També ens assabenta que era carlà dels castells de Ponts, Solsona, Agramunt i Almenara.

L'herència de Pere Miró passà al seu fill **Bernat Pere**, àlies Vidià. Aquest va fer testament sacramental el 1119 i deixà al seu fill, **Pere de Puigverd**, els castells de Ponts, Agramunt, Oliola, Puigverd,

¹ Puigferrat i Oliva, Carles. Articles: "Puigverd d'Agramunt. Castell de Puigverd" i "Sant Pere de Puigverd". Catalunya Romànica vol. 24 p. 348 i 360.

Antoni Pladevall. "Pere de Puigverd (segle XII)". GEC vol. 12.

Una altra imatge similar de Puigverd, de l'any 1933.

El llinatge dels Puigverd conservà el domini sobre el castell i poble de Puigverd fins al segle XIV.

Bajona, Almenara, Solsona i els Castellons Sobirans i Jusans. En aquesta època ens diu que la família ja devia residir al castell de Puigverd del que pren el nom. Pere de Puigverd és un personatge important en la conquesta que fa el comte d'Urgell de les terres de ponent de la Catalunya Nova, a mitjans segle XII. Va acompanyar al comte Ramon Berenguer IV en l'expedició que va realitzar a Almeria el 1147. Però sobretot va participar en el setge i la

conquesta de Lleida l'any 1149, on fou afavorit amb beneficis i propietats pel comte Ermengol VI d'Urgell. Sembla ser que fou ell qui va repoblar i donar origen al poble de Puigverd de Lleida. Va fer testament el 1164 i va deixar el castell de Puigverd al seu fill Pere. De la mateixa família fou també Pere de Puigverd, abat de Santes Creus entre el 1158 i el 1185.

El llinatge dels Puigverd conservà el domini sobre el castell i poble de Puigverd fins al segle XIV. Segons Miquel Coll i Alentorn², **Berenguer de Puigverd**, que va viure en temps dels reis Pere I el catòlic i el seu fill Jaume I el Conqueridor (primera meitat del segle XIII). Va ser conseller del rei Pere en el pacte d'aquest amb la comtessa vídua Elvira d'Urgell pel casament dels seus fills Jaume I i Aurembiax (1210), que finalment no es va dur a terme. Va concórrer a les corts de Lleida (1214) pel jurament de Jaume I, i després a les de Montsó i Vilafranca (1217) i a les de Tarragona (1235).

El seu fill i hereu, **Berenguer de Puigverd**, va viure en temps dels reis Jaume I, el seu fill Pere II el gran i Alfons II el benigne (segona meitat del segle XIII). Va assistir a les corts de Lleida de 1273. I entre altres coses, va estar al costat de Pere el Gran en la lluita contra la croada per envair Catalunya liderada pel rei de França el 1285, després que Pere fos proclamat

rei de Sicília. Segurament va ser en aquesta època quan es va construir el molí fariner de Puigverd.

Segons Enciclopèdia.cat, la família dels Puigverd van perdre el domini del lloc i del castell de Puigverd el 1314, quan s'incorporà als dominis dels comtes d'Urgell. Aquest domini durà fins el 1413, quan després del Compromís de Casp, el rei Trastàmara Ferran I d'Antequera, va suprimir el Comtat d'Urgell i el poble va passar a la jurisdicció d'altres famílies nobles. Indiquen que el 1468 la baronia de Puigverd era de Pere Queralt-Perellós; passà després a Guerau de Queralt i de Recasens, a Jaume Florià de Queralt i de Cardona i a Joan de Queralt i Ribes; aquest últim, a principis del segle XVII.

Aquestes darreres dades sobre els senyors de Puigverd no acaben de concordar amb les aportacions fetes i molt documentades de Xavier Torres i Sans³. En aquest article Torres parla dels conflictes i enfrontaments fins i tot armats, que sobre la propietat de l'aigua del Sió i el seu aprofitament van tenir Puigverd i Agramunt cap a finals del segle XVI. En aquest període que s'estudia, dona notícies inèdites d'alguns barons o senyors jurisdiccionals de Puigverd. Indica que la noble família dels Mexía eren senyors jurisdiccionals de Puigverd des de 1540. Aquest any **Fernando Mexía**, fill del baró de Santo-

² Miquel Coll i Alentorn. Articles: "Berenguer de Puigverd (? a 1210-1243" i "Berenguer de Puigverd (?a 1253-?d 1291)". GEC vol. 12.

³ Xavier Torres i Sans. "Disputes d'aigües i lluita de bàndols a la Ribera del Sió (1590-1599). Butlletí de la Societat Catalana d'Estudis Històrics, núm. 6 (1994).

JOSEP ROVIRA

Escut reial adossat a la façana principal del castell. A la part inferior hi ha una allargada llinda inscrita en llatí, datada l'any 1770.

A l'esquerra, tres llindes de diferents cases de Puigverd dels segles XVII i XVIII.

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

amb homes armats Fernando en els seus enfrontaments i batusses amb els d'Agramunt pel litigi de l'aigua del Sió. El cas és que Fernando Mexía, poc abans de morir, va fer hereu de la baronia de Puigverd **Onofre d'Alentorn**, senyor de Seró, el qual tot seguit faria senyor i baró de Puigverd el seu fill **Lluís d'Alentorn**.

En aquests informes sobre les disputes de l'aigua, assenyala Torres que el molí de Puigverd era dels senyors del poble i l'arrendaven els últims anys del segle XVI per unes 100 quarteres de blat, ja que tenien preferència a l'aigua del Sió per regar i per fer funcionar el molí. La universitat d'Agramunt volia agafar més aigua per fer funcionar el seu molí, ja que en anys de sequera havien d'anar a moldre a Puigverd i això era un molt bon negoci per al poble. En aquesta època els d'Agramunt fins i tot tenien el permís i volien construir un segon molí. Els de Puigverd no ho volien permetre de cap manera ja que a més de perdre aigua de reg, el seu molí perdria moltes mòltes i el senyor molts diners. La xifra de l'arrendament del molí representava entre un 10% i un 20% de la renda anual del senyor de Puigverd; que oscil·lava segons els anys i les collites, entre 1.200 i 2.400 lliures.

Després dels Alentorn, la senyoria de Puigverd va passar als Pinós, marquesos de Santa Coloma de Barberà, que també eren els barons de Seró. Aquesta família en va mantenir la baronia fins el 1834, que van ser abolides les jurisdiccions senyoriales. ■

fímia (Còrdova), i la seva muller **Isabel Aimeric**, filla del senyor de Montlleó, van adquirir en subhasta pública el lloc de Puigverd amb tota la jurisdicció civil i criminal, mer i mix imperi, per 20.000 lliures. A la mort d'Isabel Aimeric (1546), el seu marit va marxar cap a Granada on es casà en segones núpcies i el seu fill **Fernando Mexía i Aimeric** (gentilhome del rei i cavaller de l'ordre de Santiago), fou l'hereu i el nou baró de Puigverd. Aquest va viure al castell de Puigverd i va mantenir la senyoria fins a la seva mort el 1585. Fernando Mexía, era solter i sense fills, l'estiu de 1585 va caure greument malalt i els últims dies de la seva vida freqüentava molt el castell de Puigverd Lluís d'Alentorn, fill d'Onofre d'Alentorn que era senyor de Seró i cap del bàndol del nyerros en aquesta contrada. El senyor de Seró havia ajudat sovint

cre
Sangra

CORTINATGES - JOGUINES - OBJECTES PER INFANTS
LLISTES DE NAIXEMENTS - LLISTES DE COMUNIÓ
BOSES - ESPORTS - DISFRESSES

AVD. JAUME MESTRES, 2 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)
973 391 216 / 696 982 824
www.calsangra.cat
sangra@calsangra.cat

 JOVÉ BALASCH
més de 40 anys
CONSTRUÏNT EL FUTUR

XCASA Visita'ns a www.xcasa.cat

CUINES
BANYS
CERÀMICA
PARQUET
PORTES D'INTERIOR

Carrer Capella, 1A - AGRAMUNT - Tel. 600404151

PINTURA DECORATIVA
Ramon Viladevuit
Mòbil 666 859 946
Tel. 973 192 063 / 973 390 677

TAXIS AGRAMUNT

24 hores

Vehicles de 4, 6 i 8 places

Demanar per Josep M^a
600 446 600 - 973 390 331
lotaxiagramunt@hotmail.com

PALVI

Fabricació d'equips per a la recollida i transport de residus

Cami Vell de Tàrraga, 27 - Agramunt (Lleida)
Tel. +34 973 391 248 - palvi@palvi.net - www.palvi.net

construcció | remodelació | ll.

Av. Maria Jolovich, 42
AGRAMUNT
973 39 26 10

EROLÉS ESTEVE

Reformes
Construcció
Rehabilitació
Interiorisme
Immobil·lari
Projectes
medioambientals

La serva padrona

Va deixar de ser un espectacle per als entreactes d'una òpera i va aconseguir categoria d'òpera individual. Les seves melodies i lleugeresa amb gran influència de la cançó napolitana, van atreure de seguida l'interès dels seus espectadors.

L'òpera *buffa* és un gènere operístic que ja aparegué a Itàlia al s. XVII, però es generalitzà amb l'escola Napolitana a principis del s. XVIII, que és quan aconsegueix assolir la seva veritable expressió fins a l'arribada de Pergolesi. Els iniciadors del moviment van ser Pergolesi, Galuppi i Scarlatti. Contràriament a la d'altres països europeus, l'òpera *buffa*, era totalment cantada, i com a gènere estava entre la farsa i una forma intermèdia anomenada òpera semi-seria o *intermetzzo-buffo*. Aquest *intermetzzo*, curt i còmic, es representava en els entreactes de l'òpera sèria. L'òpera *buffa* esdevingué un dels elements més importants de l'Escola Napolitana. Aquest gènere, es va anar estenent cap a Roma, el Nord d'Itàlia i, després, a la resta d'Europa. L'estructura és molt semblant a la de l'òpera seriosa; és la temàtica en el que es diferencia, ja que els protagonistes són gent habitual del dia a dia que expliquen els seus problemes.

Avui en dia quan es va a veure una òpera, en els descansos el públic abandona les sales per anar a prendre un refresc, l'aire o xerrar amb amics, però abans no era així. Els cantants havien de descansar. Però el públic no estava cansat, i per menjar, xerrar o passejar, no necessitava sortir de la sala ja que tot això ho podia fer allà mateix, perquè no estava malt vist. Precisament era en aquests descansos, quan es relaxava la tensió dramàtica de l'òpera seriosa amb els seus déus, i herois, i era quan es podien veure aquestes escenes (*intermetzzo*), que es convertien en una mena d'obra còmica curta, dins d'una de seriosa més llarga, que a poc a poc acabà interpretant-se independentment.

Entre aquest important gènere, destaca l'òpera *La serva padrona* Giovanni Battista Pergolesi. En el moment que es va representar va resultar ser un èxit sense precedents. És un *intermetzzo* en dues parts que es va compondre

per als entreactes de l'òpera seriosa del mateix autor *Il prigionero superbo*. Les dues òperes es van representar al teatre San Bartolomeo de Nàpols el 1733. Molt aviat *La serva padrona* va deixar de ser un espectacle per als entreactes d'una òpera i va aconseguir categoria d'òpera individual. Les seves melodies i lleugeresa amb gran influència de la cançó napolitana, van atreure de seguida l'interès dels seus espectadors.

El llibret en italià de Genaro Antonio de Federico narra les entremaliadures de la múrria serventa Serpina (soprano) per aconseguir que el seu amo Uberto (baríton) li demani matrimoni amb la complicitat del criat Vesponne (actor mut). Tos ells són acompanyats d'un conjunt instrumental o bé d'una orquestra.

Convido a escoltar les àries *Stizosso mio stizosso*, *Serpina penserete* i el *Duetto finale*.

Montserrat Cots

Notícies del confinament

R. Mendoza

Quan surti aquesta crònica estarem –si no tenim cap rebrot– fora de l'estat d'alarma en la nova normalitat. Com en els darrers mesos, m'he posat en contacte amb el president del club, Ramon Tarruella, que em va suggerir que aquest mes podia entrevistar el nou entrenador de l'equip amateur, l'Aleix Miró. Em va semblar una bona idea, ja que així coneixerem com afronta aquest repte.

Per la meua part només puc dir que l'Aleix va començar de benjamí l'any 1996 i ha jugat en totes les categories. Com entrenador va començar l'any 2004 entrenant els benjamins. Ha entrenat tots els equips de l'escola i també l'amateur. Des d'aquí desitjar-li el millor i que pugui realitzar tots els objectius previstos.

– Inicis d'entrenador

– Va ser la temporada 2004-2005, quan tenia 16 anys. Recordo que portava el prebenjamí. Després he tingut la sort de passar per totes les categories: benjamí, aleví, infantil, cadet, juvenil i amateur, on també he estat coordinador durant quatre anys.

– Has fet algun curs de preparació d'entrenador?

– Sí, primer vaig cursar el 1r Nivell

El segon per la dreta dels asseguts, quan era jugador benjamí a la temporada 1996/97.

(tercera catalana), seguidament el 2n Nivell (fins a tercera divisió), i finalment el 3r Nivell UEFA PRO (pots entrenar l'equip que vulguis).

També he cursat el curs de coordinador i preparació física.

– Després del l'estat d'alarma per la pandèmia del coronavirus i que la federació donés per acabada la temporada al mes de març, creus que és un bon moment per agafar l'equip?

– Agafar l'equip del poble sempre hauria de ser un bon moment. El que sí que volia era agafar-lo de bon principi, ja que en la temporada 2014-2015 el

vaig a agafar a mitjans de temporada i és diferent.

– Com seran els entrenaments i els partits?

– Seria llarguíssim explicar-ho. Els jugadors són els que veritablement sabran com seran els entrenaments, només dir que tot el que es treballarà en els entrenaments va relacionat en el que es transmetrà als partits. Crec que aquí és on ells notaran més diferència.

Pel que fa als partits, volem fer un canvi que és amb el que crec. Tot anirà relacionat en la possessió de la pilota i que no la tingui el rival, penso que aquí és on els socis i públic notaran la diferència.

– Quins objectius tens?

– De moment hem complert amb el primer objectiu, que és formar un equip amb la majoria de jugadors de casa. L'objectiu a mitjà termini és formar un bloc unit, no tan sols per pujar l'equip a segona catalana sinó per quedar-nos-hi. Per aconseguir això primer s'han d'assolir petits objectius.

– Qui formarà part del teu equip tècnic?

– Al meu costat hi haurà el Jose Ma-

El tercer dret començant per l'esquerra, en la seva etapa de juvenil a la temporada 2004/05.

El tercer dret per l'esquerra amb l'equip amateur. Temporada 2008/09.

rín, conegut al club com a jugador i entrenador.

– Has demanat algun reforç per millorar l'equip?

– La veritat és que no em cal demanar-ho, ja que la junta m'ha donat llibertat per confeccionar la plantilla, i això és una cosa que agraeixo. No m'he

basat en portar jugadors en funció de la posició que necessitava o per la qualitat, sinó que m'he centrat en agafar jugadors de vestuari, que pensin en equip, amb compromís; i més bé encara si són jugadors de casa.

Estic content pel que fa al tema de posicions, ja que tenim dos jugadors per cada una d'elles.

– Quines característiques predominen en els teus equips?

– Tot entrenador quan agafa un equip vol que aquell equip sigui el millor en tot; però sempre hi ha coses que treballa més, que creus que són més importants, on et sens còmode. Però el fonamental és la plantilla. Cada any tens una plantilla diferent i es poden modificar les seves característiques, la qual cosa fa variar any rere any les característiques de l'equip.

El que sí que m'he trobat en aquests darrers anys en els equips que he agafat, és que hi predominen l'estratègia,

el treball defensiu i l'estat físic. Però, com he comentat abans, això no vol dir que aquest any sigui igual.

– Et sens identificat en algun entrenador professional?

– No, més aviat crec en un estil d'entrenament que en un entrenador concret.

Recordo que quan vaig començar a fer d'entrenador intentava agafar el millor de cada entrenador que jo havia tingut com a jugador. Després, quan vaig començar a fer els cursos d'entrenador, em vaig interessar molt en la periodificació tàctica de Rui Faria i Jose Mourinho, i en el microcicle estructurat de Paco Seirul·lo. I amb els anys he intentat agafar aquests dos models dins de l'entrenament i fusionar-los o barrejar-les. El futbol evoluciona com tot i has d'anar actualitzant i millorant, sinó et quedes estancat com a entrenador.

– Vols afegir algun comentari?

– I tant que sí. M'agradaria que la gent quan vingués al camp se sentís identificat amb els jugadors, amb jugadors de casa i jugadors que coneixen i veuen pel poble. Sabem que per això haurem de jugar un futbol atractiu per tal que l'afició s'enganxi.

Esperem que si es compleix tot això s'ompli el camp i l'equip tiri endavant gràcies a l'afició. ■

Entrenador de l'equip benjamí la temporada 2007/08.

Entrenador de l'infantil la temporada 2012/13.

Entrenador del cadet la temporada 2015/16.

ESPECIALISTES EN HOSTALERIA

bosses paper
bosses plàstic
hostaleria
alimentació
aparells
neteja
impresos
pastisseria
indústria
mobiliari
cash...

VIMAT

C/ Pol. Ind. Camí Vell de Tàrraga, 3
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 392 910 - Fax 973 392 909
www.vimatcomercial.com
vimat@vimatcomercial.com

Tu poses
la imaginació...
i nosaltres et vestim la teva taula
amb totes les combinacions de colors

Distribuidors:

Elaboració Artesanal

Formatges Monber

C/ Les Eres, 18 - Tel. 973 390 316 - Agramunt

LLAGUNES
CENTRE MULTIMARCA

NOUS KIMO
GERENCIA
OCASIO
MULTIMARCA

OBRIM
AUTOMOBILS

NOVA
EXPOSICIO

SUZUKI NISSAN MITSUBISHI KIA JAGUAR ROVER CITROËN

ARTESA DE SEGRE T. 973400148

JOLONCH

XOCOLATA A LA PEDRA

D'AGRAMUNT DES DE 1770

La xocolata de casa, a la tassa.

Av. Marià Jolonch, 5 | 25310 AGRAMUNT - Lleida
Tel. 973 390 113 | Fax 973 39 00 07
info@xocolatajolonch.com

TORRONS VICENS, Tradició Familiar

www.xocolatajolonch.com

Campus d'estiu

FONT: FUTBOL SALA

Prenent totes les mesures de seguretat necessàries, també hem pogut celebrar el Campus d'estiu.

Un any més des del Club Futbol Sala Agrament hem organitzat el campus d'estiu, que s'ha desenvolupat durant aquest mes de juliol. Davant les incerteses i preocupacions sorgides de la crisi sanitària provocada per la Covid-19, des del club hem pres totes les mesures necessàries per tal de poder realitzar el campus i oferir aquesta activitat a tothom que tingués ganes de participar-hi. Tot i sospesar diverses opcions, finalment

vam optar per realitzar totes les activitats al Pavelló Municipal i als seus voltants.

Durant les primeres hores de la jornada hem realitzat una part on s'han focalitzat els exercicis en la tècnica i la tàctica del futbol sala, i en què cada dia s'ha potenciat un àmbit diferent com per exemple la conducció, la finalització, el contraatac, la defensa... Després de dues hores d'entrenament tots els participants anaven a esmorzar als voltants del pavelló.

Després d'això, es reprenien les activitats adoptant un vesant més lúdic per aplicar el que s'havia après el mateix dia, com per exemple partidets 3x3, jocs amb objectius...

Quant a les mesures de prevenció que hem adoptat durant la realització del campus, hem parat especial atenció en la neteja de mans tant a l'arribada com a la sortida, i abans i després d'esmorzar. També es van separar els participants en dos grups per tal de poder garantir la distància de seguretat el màxim de temps possible. A més, es va assignar un pitrall per cada participant per tal que cadascú tingués el seu i així evitar compartir-lo.

A tall de balanç final, tot i la incertesa i dubtes inicials, valorem molt positivament el desenvolupament del campus i el volum de participants, i aprofitem per fer un agraïment especial a totes les famílies que han confiat en nosaltres fins i tot en aquests moments. ■

FONT: FUTBOL SALA

Diagnosi digital, material original, especialistes BMW

Diagnosi digital, material original, especialistes VW

Castro Motor

Servei Multimarca: Taller de confiança

Ctra. de Tàrraga, 35 - 973 39 24 33

Rubèn
Automoció
Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat
PEUGEOT - HYUNDAI
per Agramunt i comarca

C. Clos, 1
tel. taller 973 39 25 89
25310 AGRAMUNT (Lleida)

DILLUNS a DIVENDRES
9,30 a 13 i 15,30 a 20,30

DIMARTS
9,30 a 14,30

DOLÇA dent

MONTSE CORRALES GOMÀ (núm. COL.: 2612)
JORDI FREIXES GIL (núm. COL.: 2792)
TEL. 973 391 749
AV. AGUSTÍ ROS, 2 BX. 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

GESTIÓ INTEGRAL AGRAMUNT

GIA

GIA S.L.
Av. Àngel Guimerà n° 9-11 baixos A
25310 Agramunt (Lleida)
Tel.: 973 39 27 74
Fax: 973 39 28 81
www.gestiologramunt.com
administracio@gestiologramunt.com

ÀNGEL & Lluch Menestral Torronaire
Agramunt 1948

ELABOREM TOTS ELS NOSTRES TORRONS I XOCOLATES DE MANERA ARTESANA.

OBRADOR I BOTIGA:
Cami Vell de Tàrraga, 17-19 - Agramunt (Lleida) - T. 973 39 00 30
info@torronslluch.com - www.torronslluch.com

BIOÀNGEL & **Lluch**
TORRONS I XOCOLATES ECOLÒGICS

**FABRICACIÓ PRÒPIA
VENDA AL DETALL**

Cal treballar el sentit de la paraula: responsabilitat

Trobem a faltar que a les decisions que s'estan prenent a Ca la Vila en referència als serveis que s'estan duent a terme a la població, en aquests moments de complexitat, els falta un estudi econòmic previ.

Per fi sembla que ens hem posat a fer una campanya a favor del comerç local. Per alguna cosa es comença, ja fa temps que diem que alguna cosa calia fer. Aquestes mesures de segur que aniran bé, però en calen d'altres, com l'accessibilitat dels vehicles als comerços.

Comença l'estiu i a les nostres contrades la pandèmia que tants maldecaps ens ha ocasionat sembla que s'hi troba d'allò més bé. És el moment d'extremar les precaucions i seguir els consells dels nostres responsables sanitaris. Hi ha una paraula clau que ens l'hauríem d'aplicar totes i tots, aquesta és "responsabilitat". El seu contingut ens exigeix una manera d'actuar que implica la complicitat de pares, educadors, adolescents i públic en general. Darrerament a casa nostra observem unes conductes que ens fan pensar que aquesta Covid-19 no va amb nosaltres quan realment és el contrari i tots hi estem exposats. Demanem als sectors implicats, sobretot joves i responsables de terrasses, una mica de sentit comú. Amb la que ens cau a sobre hem d'actuar complint amb el nostre deure vers la ciutadania.

Encetem aquest estiu també amb canvis a l'equip de govern de Ca la Vila. Aquests canvis s'han hagut de fer després de la dimissió d'un regidor i de l'anterior batlle per motius professionals. A un ja li vam desitjar molta sort en anteriors escrits i la persona que ha dimitit aquest mes, la regidora d'Esports i Ensenyament, també li volem donar les gràcies per la seva dedicació al poble. Canvis que

han portat a una nova estructuració de les competències i a un nou lideratge de la nau. A tot això, la nostra opinió és que sembla que s'obre una nova porta que ens portarà, almenys, a parlar dels temes i inquietuds que afecten la població. Nosaltres aportarem el nostre granet de sorra a fi de resoldre les situacions complicades que van sorgint. El que ens interessa és que les coses es resolguin. Esperem que el nou organigrama municipal tingui continuïtat per donar uns referents clars a la gent.

Trobem a faltar que a les decisions que s'estan prenent a Ca la Vila en referència als serveis que s'estan duent a terme a la població, en aquests moments de complexitat, els falta un estudi econòmic previ. Tota despesa sense una valoració inicial ens pot portar a buidar la caixa i al final s'haurà de recuperar amb l'increment de taxes en el proper exercici, nosaltres no som partidaris d'augmentar els impostos. Demanem la màxima responsabilitat i ens cal actuar amb la mascareta de protecció econòmica de l'actual exercici.

Per fi sembla que ens hem posat a fer una campanya a favor del comerç local. Per alguna cosa es comença, ja fa temps que diem que alguna cosa calia fer. Aquestes mesures de segur que aniran

bé, però en calen d'altres, com l'accessibilitat dels vehicles als comerços. La dotació econòmica podia ser més important. Com aquell que diu val més el muntatge i la propaganda que els diners destinats al comerç. Tenim un gruix important de població que va a comprar un cop o dos per setmana, per aquesta gent premia la comoditat. Cal responsabilitat i complicitat de tots els actors: administració, comerç i públic.

Una de les nostres feines és escoltar molt i apuntar el que la gent ens comenta, com per exemple: resoldre el tema del silenci administratiu, vells problemes sense solució, cura de neteja en espais públics, neteja riu Sió, arranament monument torronaire que és o hauria d'ésser un emblema de la població, millorar la convivència dels caps de setmana per respectar la tranquil·litat dels veïns, actuacions poc afortunades al veïnatge i comerços de les avingudes Jaume Mestres i Agustí Ros, millorar el manteniment de camins, precari manteniment de fermes i paviments de la població, acabar obres que amb tots els respectes semblen la Sagrada Família... De ben segur que es fan moltes coses i bé, però aquests punts que anomenem caldrà tenir-los en compte.

Bé, doncs, fins una altra. Us desitgem un bon estiu. ■

Un primer any marcat per la Covid-19

En una situació normal, ara seria el moment de fer balanç i valorar els projectes realitzats al complir-se un any de les eleccions municipals. Però aquest primer any, s'ha vist involucrat en una gran crisi sanitària marcada per l'aparició inesperada de la Covid-19, i ja no podem fer el mateix anàlisi. És evident que la crisi del coronavirus ha alterat el calendari previst, i les urgències han passat a ser unes altres.

Amb la pandèmia des de l'Ajunta-

ment s'han hagut d'impulsar iniciatives, prendre decisions i aconseguir recursos, per ajudar a la població a tirar endavant i a reactivar la seva economia. L'objectiu de l'equip de govern des del primer moment ha estat i continua sent, poder donar tots els serveis municipals a la ciutadania i garantir la seva salut i seguretat. Una altra prioritat ha estat poder mantenir tots els llocs de treball del personal de l'Ajuntament, malgrat que alguns, per la situació inicial, van veure aturada la seva activitat.

Per poder complir aquests dos conceptes fonamentals, s'han hagut de fer molts esforços però sempre s'ha fet pensant en allò que seria millor per als agramuntins i el seu benestar.

Per aquest motiu s'ha treballat per poder restablir el més aviat possible els serveis a la població. Un dels primers serveis que s'ha recuperat els darrers dies és l'activitat a la Llar d'Infants l'Era i a l'Escola Municipal de Música. Sobretot s'ha prioritzat la reactivació d'aquells espais que han permès a les

medic agramunt

Especialistes en:
Medicina Família, Traumatologia,
Raig X, Ginecologia, Dietista
Rev. Esportiva, Permís armes, Rev. Carnet.

Teràpia física:
Fisioteràpia, Teràpia Indiba, Osteopatia,
Ones de Xoc, PNI, Gimnàstica.

***Dimecres: Extraccions de sang**

973 39 21 03

Àngel Guimerà 3, Agramunt

medicfamilia.com

famílies recuperar la conciliació familiar-laboral després de mesos d'aturada. Per aquest motiu, i en la mateixa línia, també s'ha treballat per poder realitzar les activitats d'estiu al pavelló, els cursos de natació i l'obertura de les piscines municipals. Uns serveis que s'han activat tenint en compte totes les mesures de prevenció i seguretat fixades per les autoritats sanitàries.

L'Ajuntament també ha anat més enllà dels temes que li tocaven. Per exemple, en l'àmbit de l'educació, s'han dut a terme actuacions que segurament eren competències de la conselleria i no municipals, però a les quals s'ha fet front sempre pensant amb els alumnes i les seves famílies. Som conscients que encara queda molta feina a fer, però amb la involucració de tothom, intentarem revertir la greu situació actual en una veritable millora de la qualitat de vida per a la nostra vila i per a tots vosaltres.

Projectes finalitzats

Tot i que els últims mesos s'han hagut de gestionar diferents emergències, el govern municipal també ha pogut seguir el full de ruta fixat i durant aquest primer any s'han tirat endavant actuacions rellevants per al municipi. S'ha treballat en equip, compromís i responsabilitat i per això s'ha pogut avançar en projectes importants.

Així s'han finalitzat les obres a l'Avinguda Jaume Mestres. Unes obres que han permès la millora d'aquest tram amb l'ampliació de les voreres per garantir la seguretat dels vianants. Lligat amb aquestes obres, també s'ha dut a terme la reordenació de les avingudes Jaume Mestres i Agustí Ros segons el Pla de viabilitat d'Agramunt redactat pel Servei Català de Trànsit amb l'objectiu de regular adequadament i millorar la seguretat d'aquests vials. Un dels altres projectes importants que s'ha acabat, són les obres d'ampliació del Centre de Primària d'Agramunt. Amb les noves instal·lacions s'ha millorat el servei d'emergències, el ser-

vei de pediatria i s'ha donat solució al servei de consultes del CAP reduint les llistes d'espera. Fent una aposta per la sostenibilitat i la mobilitat del futur, també s'han instal·lat dos punts de càrrega de vehicles elèctrics a la plaça Fondandana. També s'ha realitzat la segona fase de la potabilitzadora d'aigua que ha permès distribuir l'aigua tractada als municipis de Mafet i la Donzell. Aquesta fase complementa la primera que va consistir en la construcció d'una nova potabilitzadora amb un sistema de tractament i filtratge d'alta qualitat que subministra aigua a Agramunt i les Puelles. Un cop acabada la tercera fase que ara està en marxa, aquesta gran obra ens permetrà dotar d'aigua de qualitat a tots els nuclis del municipi i millorar notablement el rendiment de la xarxa d'aigua. I per últim, voldríem destacar l'entrada en funcionament de l'Espai Cívic que s'ha convertit en un espai de trobada per a les persones de totes les edats d'Agramunt i també d'entitats. Un conjunt d'actuacions que han estat possibles gràcies a la bona gestió econòmica dels últims anys.

Mirant cap al futur i en temes de formació, el nou curs escolar començarà amb l'oferta d'un nou cicle formatiu de grau mitjà de forneria, pastisseria i confiteria que es farà a l'INS Ribera del Sió. Un cicle que posarà Agramunt en el mapa de la formació per a joves i potenciarà els nostres productes locals.

D'altra banda, és cert que les derivacions generades per aquesta crisi han fet capgirar l'agenda prevista per alguns projectes aprovats durant el primer trimestre d'aquest any. Un fet que ha generat que algunes d'aquestes inversions s'hagin de posposar i fer més endavant perquè la prioritat ha passat a ser una altra.

Principalment l'equip de govern en aquests moments està treballant amb processos i projectes a curt termini per poder dur a terme un procés de reconstrucció. L'enfocament que s'està duent a terme es caracteritza per remar en un

sol sentit: la recuperació econòmica del nostre poble. La situació és fràgil i ara més que mai, el moment requereix la implicació de tot l'Ajuntament, malgrat que és evident que els posicionaments no coincidiran mai al cent per cent. Som un equip de govern sòlid, amb les idees i les prioritats clares. I ara sobretot centrades en la ciutadania i amb la mà estesa a totes les persones que per damunt de tot, prioritzin Agramunt i la seva gent.

Encara som lluny del final de la crisi sanitària. Cal seguir anant en compte, i no baixar la guàrdia. No és moment de relaxar-se. No podem deixar la disciplina i el rigor a l'hora de fer ús de la mascareta, garantir la distància de seguretat i fer el rentat de mans. Amb aquests passos i amb la responsabilitat de tots, podem evitar la propagació del virus. Fes-ho per tu, per nosaltres, però sobretot fes-ho per ells, per la població més vulnerable, pels nostres padrins i padrines.

Nou cartipàs de l'Ajuntament

A l'última sessió plenària, celebrada el dilluns 29 de juny, es va aprovar el nou cartipàs municipal després de la renúncia de la regidora Olga Ribera, que deixa el càrrec per motius personals i professionals, i després de la incorporació del regidor Ramon Boncompte que des del seu nomenament no tenia atribuïda cap àrea. En els propers dies es realitzaran els tràmits per poder incorporar el nou regidor al govern municipal i s'acabaran de distribuir totes les àrees. Des d'aquí també volem aprofitar per donar les gràcies a l'Olga Ribera per la gran tasca feta durant aquest any de legislatura en les àrees d'esports i d'educació, i sobretot en la gestió tan complexa d'aquests darrers mesos en l'àmbit educatiu per tal que pal·liar l'escletxa digital que molts alumnes han patit en la crisi de la Covid-19. Esperem poder informar-vos el proper mes del cartipàs complet amb les funcions dels 13 regidors que formen l'Ajuntament d'Agramunt. ■

Sílvia Balagueró

CENTRE PODOLÒGIC

Podòloga col. 1170

Fes un pas endavant... cuida els teus peus!

- Atenció primària dels peus
durícies, ungles, ulls de poll, berrugues
- Estudi de la marxa
exploracions biomecàniques
- Plantilles personalitzades, esportives i infantils
- Atenció del peu diabètic
- Servei a domicili

C/ del Clos, 23 A baixos
Tel. 973 392 704
info@podologosagramunt.com
www.podologosagramunt.com
AGRAMUNT

NATURA

Dietètica

Alimentació i complementos dietètics,
herbes Medicinals.

Control de pes i dietes a la teva mida,
amb dietista diplomada.

Alimentació
Biològica

Ronda dels Comtes d'Urgell, 18 _ 25310 Agramunt
Tel. 973 392 335 / part. 973 390 865

Camises d'home

Av. Jaume Mestres, 18
Telèfon 973 39 00 09
AGRAMUNT

Xavier Infante Màrquez

PALETA

CONSTRUCCIONS i REFORMES

Raval de Castellnou, 27
Telèfon 973 392 329
Mòbil 606 314 654
PUIGVERD D'AGRAMUNT
(Lleida)

Electromecànica

MUIXI

Josep Anton Muixí

c/ Indústria, 15 - 25310 AGRAMUNT
Tel. 973 390 363 - Mòbil 696 458 713
e-mail electromecanicamuixi@gmail.com

Automoció Joan Carles, S.L.
MAN Truck & Bus Service

Pol. Ind. Les peïsseres, C/ Indústria, 3, 5, 7, 9
Agramunt (25310) Lleida
Telèfon: +34 973 390 322
info@automociojcarles.com
www.automociojcarles.com

NEOPLAN MAN

REOBERTURA EL COMERÇ LOCAL DE FORMA SEGURA

Des de l'Ajuntament s'ha vetllat en tot moment per garantir que durant el procés de reobertura del comerç local es prenguessin totes les mesures necessàries per garantir un comerç segur per a tots. Una de les mesures realitzades des de l'Ajuntament ha estat repartir de forma gratuïta gel hidroalcohòlic a tots els comerciants d'Agramunt així com cartells amb les mesures i consells a tenir en compte. Els negocis locals podien recollir en un punt únic de distribució, prèvia identificació i portant ells l'envàs, cinc litres de gel desinfectant. També s'han dut a terme treballs de desinfecció de carrers, locals i zones comunes.

RECUPERACIÓ DEL SERVEI DE NETEJA I BUGADERIA AL MAS VELL

La Residència Mas Vell ha recuperat també el servei de neteja i bugaderia pròpia. Es recorda que la residència també ofereix aquest servei de

FONT: AJUNTAMENT

bugaderia per a totes aquelles persones externes a la residència que ho necessitin. Per a més informació d'aquest servei podeu trucar a la Residència Mas Vell al 973.391.692 o bé a l'Ajuntament al 973.390.057.

AGRAMUNT DINS LA VIA VERDA DE LA VALL DEL SIÓ

Les comarques de la Segarra, l'Urgell i la Noguera lideren un projecte per habilitar una Via Verda al llarg de la Vall del Riu Sió. La Conselleria de Territori serà l'encarregada de la redacció del projecte amb les aportacions i propostes que els facin arribar els municipis. Per aquest motiu, des de l'Ajuntament d'Agramunt s'està treballant per valorar i estudiar per on es farà passar aquesta via al seu pas per Agramunt per potenciar els recursos locals i posar en valor els productes i el patrimoni agramuntí. La Via Verda de la Vall del Sió anirà de Balaguer a Sant Guim de Freixenet, i tindrà una extensió total de 77 km. Dins de la comarca de l'Urgell, la via verda passarà pels municipis d'Ossó de Sió, Puigverd d'Agramunt i Agramunt.

VERSIÓ DIGITAL DEL RELLOTGE DE CONTROL D'APARCAMENT

L'Ajuntament ha dissenyat una versió digital del rellotge

de control horari per les zones blaves d'aparcament d'estacionament gratuït. Aquest nou sistema està integrat dins l'APP Agramunt i no és necessari descarregar-se cap altra aplicació ni fer cap altre registre. Amb aquest sistema digital es pot aparcar sense haver de posar el rellotge en una zona visible del vehicle i l'usuari pot saber en tot moment el temps que li queda per poder tenir el cotxe aparcant fent la consulta des del seu dispositiu mòbil. L'únic que haurà de fer l'usuari és treure aquest tiquet digital que acredita l'hora de registre de l'aparcament. La Policia Local, serà l'encarregada de comprovar que els vehicles que estan estacionats a les zones gratuïtes i no tenen col·locat el rellotge han generat el tiquet a través de l'aplicatiu. Aquest nou sistema digital no substitueix els rellotges físics, i els dos sistemes seran vàlids pel control de l'estacionament dels vehicles en les zones blaves d'aparcament d'estacionament gratuït i limitat.

FONT: AJUNTAMENT

AGRAMUNT SE SUMA AL PROJECTE "TERRITORI VANWOOW"

L'Ajuntament d'Agramunt ha signat un conveni de col·laboració amb l'empresa Coopdevan (Vanwoow) per participar del projecte "Territori Vanwoow" de l'Urgell destinat al públic d'autocaravanes i campers. Amb la firma d'aquest conveni Agramunt habilitarà una zona on es podrà estacionar amb autocaravana o furgoneta que estarà situada a la zona del Parc del Convent.

Una de les finalitats d'aquest projecte és donar a conèixer

FONT: AJUNTAMENT

ASSESSORIA DEL SIÓ

**Sector Agroramader
Seguretat Alimentària
Medi Ambient
Qualitat
SANDACH
Projectes
Tràmits i Registres
Comptabilitat**

C/ Germandat de la Sang, 12
25310 AGRAMUNT

973.390.204
www.assessoriadelsio.cat

**Margarita
moda**

Margarita Martí Gasull
C/ Sant Joan, 3
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. 973390242

margarita.marti@hotmail.es

jardinsdesecà

Jordi Lluch Sarnago
jardiner

- Poda d'arbrat agrícola
- Col·locació sistemes de reg
- Poda d'arbrat urbà i ornamental
- Manteniment de jardins existents
- Aplicació de tractaments fitosanitaris
- Disseny manual i digital

Tel. 658 921 335
jardinsdesecar@gmail.com

tendals Sangrà

Tendals ficane | Cançons | Pergoles | Tendals camió
Portes ràpides | Cortines industrials | Tapissari | Cortines
Parrilles | Manipuladores | Pintalacat | Impressió gran format

Gardens de l'estiu

www.tendalsangra.cat

FUNERÀRIA i SALES DE VETLLA

J. TORNÉ

SERVEI PERMANENT

973 39 08 62 • 620 90 50 20

jtorne1@hotmail.com

- la comarca del l'Urgell, dinamitzar la seva economia local, promocionar els productes de proximitat i potenciar els valors del patrimoni cultural i històric, així com potenciar el turisme sostenible i compromès amb l'entorn.

UN ESTIU ACTIU A AGRAMUNT

L'àrea de Cultura de l'Ajuntament ha dissenyat una programació d'activitats i espectacles per als propers mesos de juliol i agost sota el nom "Estiu actiu". La finalitat d'aquesta programació és per una part la reactivació del sector cultural i de les arts escèniques i per l'altra continuar oferint propostes de diferents disciplines artístiques per fer gaudir la població i pensades per a tots els públics. La programació a més de les propostes organitzades des de l'Ajuntament, també inclou actes organitzats per entitats, establiments o fundacions locals, i la celebració de la Diada de Sant Jordi que enguany s'ha traslladat a l'estiu. Tota la programació es pot consultar de forma online al web www.agramunt.cat/estiu2020.

OBERTURA DE LES PISCINES MUNICIPALS I L'ESPAI CÍVIC

L'Ajuntament d'Agramunt va decidir obrir les piscines municipals al públic el dilluns 22 de juny. La decisió es va prendre des de l'equip de govern després de considerar que és un servei públic i que són unes instal·lacions que fan una funció social. No obstant, les instal·lacions s'han obert amb totes les mesures fixades per les autoritats sanitàries per la prevenció contra la Covid-19. Entre les mesures establertes, s'ha regulat l'aforament per franges horàries i s'ha creat un nou sistema per treure els abonaments per quinzenes.

Per la seva part, l'Espai Cívic va reobrir les seves portes el 2 de juliol amb un horari restringit i seguint les recomanacions del pla de desconfinament d'equipaments cívics. Les activitats que s'hi poden fer aquests moments són trobades de màxim sis persones respectant sempre la distància de seguretat. També hi ha habilitat un espai per a la lectura, l'estudi i per fer activitats individuals. A més, es podran fer reunions d'entitats i associacions, cursos, tallers i xerrades informatives sempre que s'avisin amb anterioritat i amb reserva prèvia.

ELS REGIDORS APROVEN PER PLE LA SEVA RENÚNCIA A LES RETRIBUCIONS ECONÒMIQUES

L'Ajuntament d'Agramunt va aprovar a la sessió ordinària del Ple de l'Ajuntament que va tenir lloc el dilluns 29 de juny la renúncia de les retribucions econòmiques dels 13 regidors que formen l'Ajuntament d'Agramunt. Concretament els regidors van renunciar a totes les retribucions compreses entre els dies 13 de març i el 21 de juny de 2020 que és el període de duració de l'estat d'alarma. L'import total ascendeix a 13.244'82€ que per decisió unànime es va acordar que s'atribuïria com un plus de perillositat a tots els treballadors

FONT: AJUNTAMENT

de l'Ajuntament i també de la residència Mas Vell que no van deixar de treballar durant l'estat d'alarma i van continuar fent tasques essencials. Un plus de perillositat que tenint en compte tots els treballadors, ascendeix a 16.200€. A la sessió plenària també es va aprovar el nou cartipàs municipal després de la renúncia de la regidora Olga Ribera que deixa el càrrec per motius personals i professionals, i després de la recent incorporació del regidor Ramon Boncompte que des del seu nomenament no tenia atribuïda cap àrea.

INICIS DE LES ACTIVITATS D'ESTIU

Des de l'Ajuntament també s'ha treballat per poder tirar endavant les activitats d'esports i lleure i els cursets de natació que es feien durant els mesos d'estiu destinades a nens de 3 a 12 anys. Aquestes activitats van començar el dilluns 6 de juliol amb una cinquantena de participants. Durant l'estiu també es faran sessions de ioga a les piscines i d'aquafitnees. S'estan duent a terme amb totes les mesures fixades per les autoritats sanitàries.

FONT: AJUNTAMENT

DONACIÓ A ASSOCIACIÓ CATALUNYA CONTRA EL CÀNCER

L'alcaldesa Sílvia Fernández ha fet entrega dels 900€ recollits durant la darrera edició de la Cursa de la Dona a l'Associació Catalunya Contra el Càncer d'Agramunt.

Cal recordar que 1€ de cada inscripció es destinava a la lluita contra el càncer. ■

CEPSA

benzinera **AGRAMUNT**

6.89 ct/litre

+

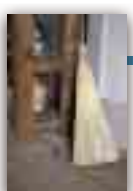

4.60 ct/litre

=

11.49 cts/litre

Demana les nostres targetes i suma descomptes...

SERVEIS DOMÈSTICS

Senyora catalana s'ofereix per fer tasques domèstiques a les tardes.

Telèfon: 630 571 972

Per a subscripcions i anuncis de la revista, us podeu adreçar a

Vítor M. Cabral
Tel. 672 684 719
secretaria@revistasio.cat

La Ramona, filla de Ca l'Escampa, va tenir la sort de gaudir de l'estimació de la seva família i amics.

Déu li va donar el do de l'estimació, i ella va ser capaç d'explotar-lo al màxim. I sabeu? per allà on passa sembla la seva estima.

Fa dos dies li vaig dir: —ets una privilegiada de tenir tant d'amor. I nosaltres tenim el privilegi de rebre'l.

La Ramona no entén d'enveges, ni rancúnies, ni d'odi. Per ella tothom som únics i especials al món.

Nosaltres ara tenim l'oportunitat de ser Ramona: pacients, bondadosos, generosos, humils, considerats, alegres, honestos i nobles.

I en la mesura que sabrem fer això haurà valgut la pena la seva gran valua.

Gràcies, Ramona.

Ha pujat a la casa del Pare

Ramona Codina Ginestà

que morí cristianament el dia 6 de juliol de 2020,
a l'edat de 55 anys,
havent rebut els S.S. i la B.A.

E.P.R.

Els teus germans, Josep M. i Isa, M. Mercè i Josep Pau i Joan;
els teus nebots, Pau, Alba, Júlia i Àlex, cosins i família tota.

Agramunt, juliol de 2020

AGOST 2020

Mes de 31 dies, vuitè del nostre calendari. Era el sisè mes de l'antic calendari romà i el Senat de Roma li va canviar el nom en honor al primer emperador, August.

El **dia 1** el sol surt a les 6h 47m, i es pon a les 21h 09m. El **dia 31** el sol surt a les 7h 17m, i es pon a les 20h 26m.

El dia 22 el sol entra a la constel·lació de VERGE.

DATES ASSENYALADES

L'agost és temps de tronades, i sobretot a la segona quinzena sovintegen les tempestes de llamps i les pedregades, almenys fins fa pocs anys. Antigament era una opinió general que les bruixes i els bruixots conduïen les tempestes cap a les finques i llocs que volien que fessin mal. En alguns indrets es creia que per fer les pedres les bruixes feien servir pèls de cabra, i que abans d'iniciar una pedregada n'havien d'esquilar unes quantes. La gent, per saber si una pedregada venia del cel o de mala art, per tal de prevenir-se'n, recollia una pedra, se la posava a la mà perquè es fongués amb l'escalfor, i si es quedava al palmell un pèl molt fi, la pedregada era de mala art.

Dia 10: Sant Llorenç. Hom creu que el dia d'avui és el més calorós de l'any, ja que a l'escalfor pròpia del sol en aquest temps se suma encara l'ardència de la foguera on fou rostit el

Les fases de la lluna:

Lluna plena	☉	el dia 3, a les 17:58 h
Quart minvant	☾	el dia 11, a les 18:45 h
Lluna nova	☿	el dia 19, a les 4:41 h
Quart creixent	☾	el dia 25, a les 19:57 h

sant màrtir. Els carboners i els bosquerols creuen que la llenya tallada el dia d'avui i durant la vuitada crema molt més que l'altra i que és la millor per a fer-ne carbó. Sant Llorenç, juntament amb Sant Bartomeu, són els dos sants que tenen dedicada la famosa Capella Sixtina del Vaticà. Al mural pintat per Miquel Àngel del Judici Final, Sant Llorenç està pintat a la dreta de Crist i porta la graella com a símbol del seu martiri, mentre que a l'esquerra apareix Sant Bartomeu que aguanta la seva pell perquè li va ser arrencada a tirs en el seu martiri.

Dia 15. L'Assumpció de la Mare de Déu. L'Església commemora la mort de la Mare de Déu i l'assumpció al cel en cos i ànima. En alguns temples muntaven un túmul que recordava el lliit de mort de Maria, per això en alguns indrets se l'anomena la Mare de Déu del Lliit. A molts pobles es representava el misteri de l'Assumpció, com s'havia fet a Prades o com encara es fa a Elx, al País Valencià.

Ramon Bernaus i Santacreu

Demografia

(Mes de juny de 2020)

NAIXEMENTS

Fàtima Zahrae Lazbar	dia 13
Musa Jobarteh	dia 16
Alisson Mendoza Perdomo	dia 17
Dylan Malleu Horsky	dia 23

MATRIMONIS

Sergi Codina Cuberes, i	
Anna Suero Pallarès	dia 19

DEFUNCIONS

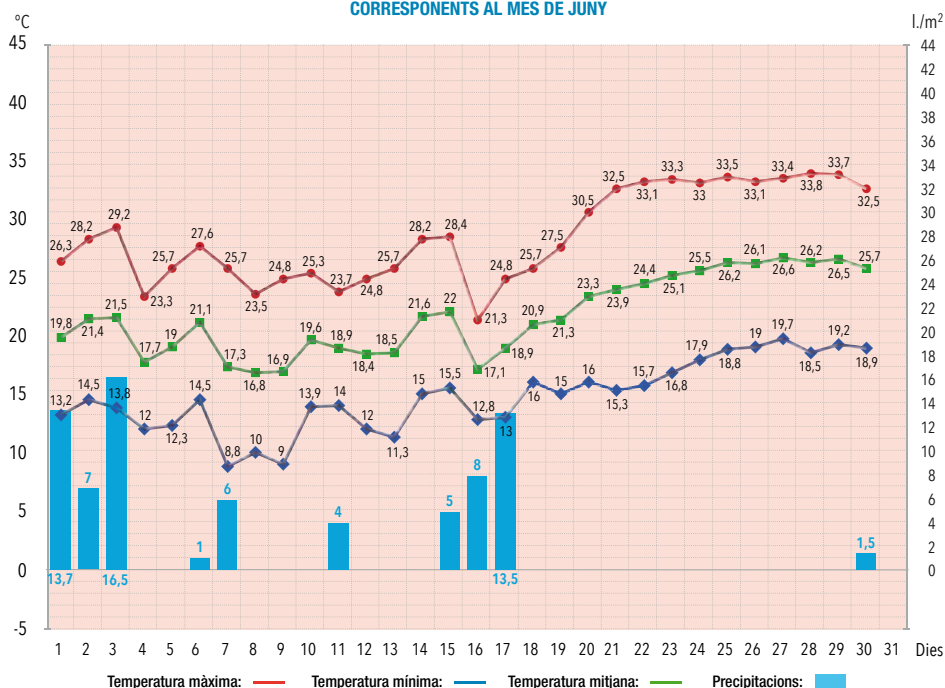
Josep Farreny Ortiz	86 anys, dia 16
Bepeta Amigó Puigpinós	95 anys, dia 24
Josep Fernández Fernández	73 anys, dia 25

Informació facilitada pel Registre Civil amb les dades convenientment autoritzades.

JOSEP ROVIRA

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE JUNY

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL JUNY

Dia 1.....	13,7 l/m²
Dia 2.....	7,0 l/m²
Dia 3.....	16,5 l/m²
Dia 6.....	1,0 l/m²
Dia 7.....	6,0 l/m²
Dia 11.....	4,0 l/m²
Dia 15.....	5,0 l/m²
Dia 16.....	8,0 l/m²
Dia 17.....	13,5 l/m²
Dia 30.....	1,5 l/m²
TOTAL.....	76,2 l/m²

TEMPERATURES EXTREMES EL JUNY

Màxima del mes.....	33,8°, dia 28
Mínima del mes.....	8,8°, dia 7
Oscil·lació extrema mensual.....	25,0°
Mitjana de les màximes.....	28,4°
Mitjana de les mínimes.....	14,7°
Mitjana de les mitjanes.....	21,6°

L'observador: Ramon Coll
(Des de cal Tallador)

*Estàvem, estem, estarem junts. A trossos, a estones,
a parpelles, a somnis.*

(Mario Benedetti)

Consol Guiu Vallés

5.6.1932 - 9.7.2020

La família agraeix les mostres de condol
i d'afecte rebudes.

Agramunt, juliol de 2020

Les 7 diferències

per Ricard Bertran

Un dels segells que l'Ajuntament va editar durant la Guerra Civil a favor dels refugiats i dels soldats del front.

La imatge de l'esquerra és l'original, mentre que a la de la dreta s'han fet set modificacions.

A veure si les trobeu!

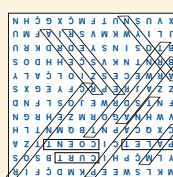
■ Coordina Rosa Maria Sera

SOPA DE LLETRES

Busqueu les següents onze paraules:
BRASA, COENT, COENTOR, ESSER,
MAC, NYORA, PALET, PICANT,
RIERA, TORRENT, TRUC.

M	K	L	S	W	E	E	P	K	M	D	Ç	F	I	R
Y	L	M	Ç	P	H	I	C	U	R	T	B	S	O	S
P	A	L	E	T	C	I	C	O	E	N	T	T	Z	A
C	X	Q	C	A	P	N	T	B	Q	M	N	T	L	H
V	W	H	N	A	G	O	R	M	Z	E	H	R	G	N
F	N	T	S	D	R	W	E	J	O	S	L	F	N	D
Z	Z	A	J	R	E	P	R	C	F	Y	E	G	X	S
A	R	W	E	C	E	S	Z	I	O	L	Ç	A	L	Y
B	R	N	T	N	K	V	S	Ç	E	H	H	D	O	S
B	T	O	S	I	N	S	Y	E	D	R	D	K	R	U
J	L	I	Y	W	K	M	V	S	R	I	A	F	M	U
X	V	U	S	N	U	T	F	M	Ç	X	G	Ç	H	N

Solució a la
Sopa de Lletres:

Solució a les
7 diferències:

Solució al
SUDOKU:

6	5	4	2	3	7	1	9
9	1	2	6	7	4	5	3
8	3	7	9	1	5	4	2
3	2	8	7	6	9	1	4
7	4	1	5	8	3	9	6
5	9	6	4	2	1	8	7
1	6	9	3	5	7	2	8
4	7	3	8	9	2	6	5
2	8	5	1	4	6	3	9

SUDOKU

Ompliu les caselles buides dels requadres de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila, en una mateixa columna, ni en una subquadrícula de 3x3.

			1	4		3		
	7				2	6		
		9				2	8	4
5				2			7	3
7				8	3			
	2	8		6	9			5
			9		5	4	2	
			6			5		8
				3	8			

Ens costa imaginar-te
absent per sempre,
tants de records de tu
se'ns acumulen,
que ni deixen espai
a la tristesa,
i et visquem intensament
sense tenir-te.

Miquel Martí i Pol

SEGON ANIVERSARI

Joan Romeu Marquilles

que morí cristianament el dia 18 de juliol de 2018, als 65 anys d'edat.

E.P.R.

Els qui t'estimem no t'oblidarem.

Agramunt, juliol de 2020

L'OBJECTIU DEL ROBERT

Astor (*Accipiter gentilis*)

Quan l'Astor apareix a la bassa a beure i fer-se un bany, tot queda en silenci, els cants i el moviment dels ocells que hi havia fins llavors, desapareix i passa una bona estona fins que l'ambient a la bassa torna amb molt recel a la normalitat.

Rocabertí,
maig del 2020

ROBERT PENELLA

LA CALAISERA

per SERAFINA BALASCH

Víctor Martorell i Bragat

3r aniversari - 26 de juliol 2020

Tot i el pas del temps, la teva absència és present en les nostres vides.
T'estimem i t'enyorem moltíssim en cada instant.

Agramunt, juliol de 2020

Referent a la foto que vam publicar el mes passat, un parell de lectors ens han dit que havia de ser de començament dels anys 40, més concretament del 1942-43. I pel que fa al nom del nen número 7, no és correcte el que hi vam posar sinó que es tracta de Raül Giner Farré.

A l'Àlbum d'aquest mes hi posem aquestes dues imatges com a homenatge al 45è aniversari de l'Agrupament Escolta d'Agramunt (CAU). A la de dalt són un grup de Rangers/Noies Guies en una excursió realitzada al Pla de Boet l'any 1989, durant els campaments que van tenir lloc a Tavascan.

D'esquerra a dreta: Rosa Mª Huguet, Marta Pijuan, Sílvia Querol, Jordi Lluch, Eloi Villalta, Núria Marquilles, Susana Figuera, Albert Padullés, Josep Mª Batalla, Verònica Huguet, Bernat Solé, Estel Gatell, Ester Pijuan, Míriam Utges, Ramon Boncompte, Anna Puebla, Mariona Farré, Víctor Padullés, Òscar Vito, Anna Farús i Elena Cornellana.

La foto de l'esquerra és el primer grup d'escoltes que van arribar a la branca Pioners/Caravel·les l'any 1978, durant una sortida a peu des d'Igualada a Montserrat.

També d'esquerra a dreta: Emili Solé Puig, Xavier Boncompte Trepas, Josep Ramon Solé Barril, Miquel Ribera Guiu, Jordi Cuñat Huguet, Xavier Morell Bergue, no identificat, Joni Serra Llanes i Josep Lluís Baró Carreras.

FONT: ANTONI GÓMEZ

Una altra de les postals que hem publicat al col·leccionable i que no teníem a l'arxiu de Sió és aquesta del passeig Josep Brufau de principis del segle XX. Lluís Pons deia que el Passeig és molt antic i que Francisco de Zamora, en el relat dels seus viatges per Catalunya l'any 1787, ja parla d'una filera d'arbres prop del Sió. Així mateix que s'esmenta tal com és ara al diccionari Madoz de l'any 1846. Al fons, entremig de la filera d'arbres, es poden veure els dos ulls del pont romànic i, a l'esquerra, la masia de la Fondandana i un cobert al seu davant amb tot de pallers al voltant. Al llarg del temps en aquesta zona es va anar construint sense seguir un pla urbanístic previ, arribant les edificacions fins molt a prop de la llera del riu. Darrerament la normativa sobre inundabilitat ha canviat i actualment no seria possible fer-hi moltes de les construccions que veiem a la imatge d'avui.

FOTO: JOSEP ROVIRA